

252 கைத்தறிக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பேண்டேஜ் மற்றும் காஸ்

துணியை விசைத் தறியில் உற்பத்தி செய்யக் கூடாதெனவும்
மற்றும் சில கோரிக்கைகளுக்காகவும் சத்திரப்பட்டி ஏரியா
அனைத்துக் கட்சி சார்பில் 13-2-1978 அன்று
நடைபெற்ற வேலை நிறுத்தம் குறித்து

• [திரு. கே. இராஜா முகமது] [1978 மார்ச் 17]

ஆண்டுக் காலமாக கைத்தறித் துறையில் தயாரிக்கலாம் என்று ஒதுக்கீட்டு
ஆணை இருந்தும் பாண்டேஜ், காஸ் துணிகள் விசைத் தறியில் தயாரிக்கப்பட்டு
வந்ததைத் தடுக்க பழைய அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது என்றால்,
எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. நாங்கள் வந்த பிறகு 258 வகையான
துணிகளைப் பறிமுதல் செய்து, 58 வழக்குகளைப் போட்டு, 28 நபர்கள் மீது
தண்டனை விதிக்க நடவடிக்கை மேற்கொண்டு, அதற்கு மேல் அரசாங்க
மருத்துவ மனைகளில் கைத்தறியால் தயாரிக்கப்பட்ட காஸ், பாண்டேஜ்
துணிகளை மட்டும் உபயோகிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவிட செயற்குறிப்பு
வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருப்பது
அங்கேயுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தெரியும். நானே சத்திரப்பட்டி
சென்று, கருத்தாங்கம் நடத்தி பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு
வந்திருக்கிறேன். அதற்கிடையில் குறிப்பிட்டவர்கள் ஊர்வலம் வருவதுதான்
எனக்குப் புரியவில்லை. அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது. அரசாங்கம்
நடவடிக்கை எடுக்காமல் அலட்சியமாக இருந்தால், அரசாங்கத்தின் கவனத்
திற்குக் கொண்டு வர ஊர்வலம் நடத்தலாம். ஊர்வலமே கூடாது என்று
சொல்கிற அரசு அல்ல இந்த அரசு. இவ்வளவு விஷயங்கள், நடவடிக்கைகள்
மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிந்திருந்தும், எதற்காக இந்த
ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்துகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. எந்தக் கட்சி
முன்னின்று நடத்துகிறது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆர்ப்பாட்டங்கள்
என்றால், காரணம் இருக்கிறதா இல்லையா என்று சிந்தித்து நடத்தினால்,
நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்வதைத் தவிர, வேறு எந்த நோக்கமும்
என்னிடமில்லை.

4. அரசின் தீர்மானம்.

வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன வசதி குறித்த
கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: வேளாண்மை குறித்த
கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக்
குறிப்பு இரண்டையும் சேர்த்து விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டால்
நல்லது. இரண்டும் ஒரே மாதிரியானதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவரவர்களே,
பாசன வசதி குறித்தும், விவசாயம் குறித்தும் இருக்கின்ற கொள்கை விளக்கக்
குறிப்புகளை ஒரே நேரத்தில் எடுத்துக்கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்

1978 மார்ச் 17]

தங்கள் மேலான கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு, மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க இசைவு தெரிவித்திருப்பதால், இரண்டையும் சேர்த்து ஒன்றாக விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“சட்டமன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு @ பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவரவர்களே,

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பாசன வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு * பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

என்று முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: முன் மொழியப்பட்ட தீர்மானம்:

“சட்ட மன்ற மேலவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள பாசன வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு பரிசீலனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

Thiru D. V. D'MONTE: Hon. Deputy Chairman, Sir, I just wish to make a few points on the Policy Note on Agriculture. I find that no mention has been made about the rodent's menace. I do not know what the actual loss caused by rats with regard

@ 317-339 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

* 339-352 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

[Thiru D. V. D'Monte]

[1978 மார்ச் 17]

to foodgrains is. The annual loss of rice due to rodents is estimated at 48 million tons, which would be sufficient to feed 1,000 million people for three months. I dare say that the loss, as far as Tamil Nadu is concerned, is rather on the high side. Rats are the enemy of man, stealing his food, fouling his home and affecting his health. It is often suggested that loss of grains in fields and warehouses caused by rodents would make the difference between marginal loss and plenty. The rodent menace is a serious one. The rats eat and carry away the grains to their furrows and they also contaminate the grains because of their droppings. Rodent menace must be contained by a concerted plan of action and it is for the Government to come to grips with this problem, if it has not already done so.

I also find that there is no mention about the techniques to be used in water and soil conservation. The traditional method of water conservation is the putting up of embankments and bundings. Although bunding helps to control erosion, its capacity is limited. To improve and establish crop production in rain-fed areas, it is necessary that there must be conservation of soil and water. This is the only small point I wish to make as far as this subject is concerned.

Coming to the report on Agro Industries Corporation, I find that a fruit processing plant is to be established. But nothing has been stated as to when this is expected to go into production, whether it is purely done by Indian techniques or whether there is foreign collaboration. But it is a good project and I welcome it. We can also think of dehydrating of fruits and vegetables. Dehydration can be done in respect of onions, beans and potato, all of which have a huge market in our country. There is need for increase in the production of fruits like sapnota and mango all of which have got good export potentiality. There is also need for canning plant for drum-sticks, ladies finger and such other

(முற்பகல் 11-10)

vegetables. I would urge the Government to look into this aspect of setting up dehydration plants as well.

1978 மார்ச் 17]

[Thiru D. V. D'Monte]

There is also need for setting up agro-industrial complex in drought areas like Ramanathapuram, Tirunelveli and Kanyakumari. There are similar projects which have been started in Haryana and Punjab some time ago. These, I am told, are working very well. It involves 1,000 acres of land. I would urge the Government to consider the possibility of setting up pilot plants in Ramanathapuram and one or two other districts. It will certainly give a face-lift to the State. It will not only improve our methods of agricultural production but will also introduce dairy farming, piggery and other allied professions.

There is also need to improve our potato production in the hills. I am aware that all steps are being taken to do these and that steps are also taken to popularise the new methods of productivity. These are the few points which I wanted to present to the Hon. the Minister for Agriculture.

Thank you.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மை, பாசனம் ஆகிய இரண்டு கொள்கைக் குறிப்புகளை அவை முன் வைத்து இரண்டிற்கும் சேர்த்துக் கருத்துக்களைச் சொல்ல ஏற்பாடு செய்த முறைக்கு என் பாராட்டுக்களையும் எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்த தங்களுக்கு எனது நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பேச்சை துவக்கு முன் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழக அக்ரிகல்சரல் யூனியர்சிடிக்கு இந்த சபையின் மூலம் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஆதரித்து ஏகமனதாக என்னை ஒரு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுத்தமைக்கு எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் அகில உலக அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக்கும் என்னுடைய உளமார்ந்த நன்றியை எனது சார்பிலும் நான் சார்ந்துள்ள முஸ்லீம் லீக் கட்சி சார்பிலும்

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கே 'அகில உலக' என்ற பெயர் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அனைந்திந்திய அண்ணா தி.மு.க. என்று வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சென்ற ஆண்டு வெள்ளத்தின் காரணமாக வந்த உபரித் தண்ணீரில் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது. அதற்கு முந்திய ஆண்டு தண்ணீர் பற்றாக்குறை காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டது.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

[1978 மார்ச் 17]

ஆனாலும் அரசு எடுத்துக்கொண்ட தகுந்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக நமக்கு ஏற்பட்ட சிரமங்கள் பெருவாரியாகக் குறைந்தன என்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுக்களை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயக் கல்லூரியைப் பார்த்தேன். விவசாயத்தில் விஞ்ஞான முறையில் அவர்கள் சில கண்டுபிடிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை கொள்கை அளவில் இருக்கின்றன. அவை நடைமுறையில் அமுல்படுத்தப்பட்டால், வெகுவிரைவில் சில ஆண்டுகளில் தமிழகம் ஒரு களஞ்சியமாக விளங்கும். பிற மாநிலங்களுக்கு தானியங்களை வழங்கக்கூடிய உபரி மாநிலமாக உருவாகும் வாய்ப்புகள் எனக்குத் தென்பட்டன. நடைமுறையில் விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத்தை ஊக்குவிப்பதற்கான வழிவகைகளை அரசு காண வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக உரம் கிடைக்கவில்லை. எப்போது பார்த்தாலும் அதற்கு அதிகமான டிமாண்ட் இருந்த நிலைமை மாறி, இன்றைக்கு உரம் தாராளமாகக் கிடைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் மிகவும் சிரமத்துடன் கிடைக்கும் நிலையில் டிமாண்ட் இருக்கிறதைப் பார்க்கிறோம். நமது மாநிலத்தில் கூடுதலான அளவுக்கு உரமும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளும் கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமான பாக்கடிகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம் மாநிலத்தில், நம் நாட்டில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் அனேகமாக ஒரு ஏக்கர், அரை ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு செய்கிறார்கள். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் பெரிய அளவில் 50 ஏக்கர், 60 ஏக்கர் என்று ஒரே பண்ணையாக வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதால், டிராக்டர் போன்றவற்றை நவீன முறையில் உபயோகித்து விவசாயத்தில் அதிகமான லாபத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி அதிக அளவில் வைத்துக்கொள்வதால் சுலபமாக விவசாயம் செய்வதோடு, நிர்வாக அமைப்புகளில் சிக்கனம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலையை நாம் திடீரென்று கொண்டுவர முடியாவிட்டாலும், அதற்கு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அமெரிக்க விவசாயம் பற்றிய டாக்குமெண்டரி ஃபிலிம்களைப் பார்க்கும்போது, அதில் பெரிய பெரிய பண்ணைகளாக வைத்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்வதைக் காண முடிகிறது. அப்படி நாமும் செய்வதற்கு அரசு உடனடியாக ஐந்தாண்டு, பத்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு முயல் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரையில் உள்ளதைப் போன்ற விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று திருச்சியில் துவக்கப்பட வேண்டும். தஞ்சையிலும் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி துவக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், இங்கே அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் நான் அதிகமாக இருக்கிறோம். அதனால் நெல் பயிரை அதிகமாகப் பயிர் செய்கிறார்கள். வட தேசத்தில் பார்த்தால், கோதுமை அதிகமாகவும் நெல் குறைவாகவும் பயிர் செய்கிறார்கள். கோதுமையைத் தமிழகத்தில் ரொம்பக் குறைவாக ஒரு சில இடங்களில் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். நெல்லைவிட அதிகமான சத்துள்ள தானியம் கோதுமை. அதனால் மக்கள் அதை அதிகமாகச் சாப்பிடுவதற்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்கான முடிவை அரசு எடுத்து தமிழகத்தில் கோதுமையை அதிகமாகப் பயிரிடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் பழ வகைகள்கூட மிகக் குறைவாகத்தான் உற்பத்தியாகின்றன. பழ வகைகள் உடல் திடகாத்திரத்திற்கு உதவக் கூடியவை. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு பழங்களைக் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு மக்களும் அதிகமாக அவற்றைப் பயன்படுத்துவார்கள். உடல் திடகாத்திரத்தைப் பெறுவார்கள். ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள்.

“An apple a day keeps the doctor away”

என்று. பழங்களை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அதிகமாகச் சாப்பிடுகிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு டாக்டரிடம் போகக்கூடிய வேலையில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படும். அதனால் பழ உற்பத்திக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அரசு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பருப்புகளைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் நிறையச் செலவிருக்கிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் அவை பற்றாக்குறையாக உற்பத்தியாகின்றன. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இறக்குமதி செய்யும் நிலைமையில் இருக்கிறோம். அதை மாற்றி, நமக்குத் தேவையான பருப்பு வகைகளை வெளியிலிருந்து செய்யாமல் நாமே உற்பத்தி செய்வதற்கான கொள்கைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ் நாடு அக்ரிகல்சரல் யுனிவர்சிட்யில் உள்ள ஊழியர்களிடையில் சில குறைபாடுகள் காரணமாகக் குமுறல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இப்படியே அவற்றை விட்டுவிட்டால், விபரீதத்தில் போய் முடியுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த ஊழியர்களை அழைத்துப் பேசி, அவர்கள் கோரிக்கைகளின் பேரில் சுமுகமான முடிவை எடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அவர்கள் வைத்திருப்பவை மிகச் சிறிய கோரிக்கைகள்தான். ஆகவே அவற்றில் உடனடியாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்] [1978 மார்ச் 17]

தமிழ் நாடு அக்கிரகஸ்கரல் யுனிவர்சிட்டியினுடைய கான்ஸ்டிடியூஷன்—
நிர்ணயச் சட்டத்தை முழுக்கப் படித்துப் பார்த்தேன். கல்லூரி துவக்கு
வதற்குமுன் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்கள் அவை. நடைமுறையில்
பார்த்தால், அவை ஒத்து வரவில்லை. சரிவர அமையாத நிலையில் பல
குறைகளை அவற்றில் கண்டேன். அவற்றை மறுபரிசீலனை செய்து சட்டங்
களைத் திருத்தி அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்
கிறேன்.

பாசனத்தைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.
பஞ்சாப் மாநிலத்திற்கு ஒரு முறை சென்றிருந்தேன். அங்குள்ள பாசன
நிலைமைகளைப்பற்றி விசாரித்தேன். பாகிஸ்தான் பிரிவதற்கு முன்பு
பஞ்சாபில் வேண்டிய அளவுக்குத் தண்ணீர் இருந்தது. பாகிஸ்தான் பிரிந்த
பிறகு, சில ஆறுகள் பாகிஸ்தான் எல்லைக்குள் சென்றுவிட்டதால், பஞ்சாப்
ஒரு வறட்சி மாநிலமாக உருவாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு பக்ராநங்கல்
டாம் உலகத்திலேயே அதிக உயரமான டாம் என்ற அளவில் கட்டப்பட்ட
பிறகு, இன்றைக்கு பஞ்சாப் மாநிலத்தில் விவசாயம் மேலோங்கி, அது ஒரு
உபரி மாநிலமாக, மற்ற மாநிலங்களுக்கு தானியங்களை உதவி செய்யும்
மாநிலமாக உருவாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அதேபோன்று
ஆந்திராவில் துங்கபத்ராவைப் பார்த்தோம். அங்கேயும் இதே கதையைத்
தான் சொன்னார்கள், துங்கபத்ரா டாம் கட்டுவதற்கு முன்பு ஆந்திரா
பற்றாக்குறை மாநிலமாக இருந்தது. கட்டிய பிறகு இப்போது அது உபரி
மாநிலமாக ஆகிவிட்டது. கிருஷ்ணா நீரை சென்னைக்கு தருவதற்குச்
சாதகமாக இருக்கிற நிலையில் அவர்கள் இப்போது இருக்கிறார்கள். உலகத்தில்
நீளத்தில் பெரிய டாம் அந்த துங்கபத்ரா டாமாகும் என்று சொன்னார்கள்.
[முற்பகல் 11.20]

இந்த அணை கட்டப்பட்ட பிறகு, தண்ணீர் பற்றாக்குறை என்பதே இல்லை.
அதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயப் பொருளின் உற்பத்தியும் உபரியாகி
இருக்கிறது என்ற நிலை ஆந்திர மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதையும்
நாம் ஒரு படிப்பினையாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்சாப் மாநிலத்தில் நான் பார்த்த ஒன்றைக் குறிப்பிட
விரும்புகிறேன். அங்குள்ள நீர்ப்பாசன வாய்க்கால்கள் சாதாரணமாக நம்
ஊர் பக்கத்தில் காணப்படும் வாய்க்கால்கள் போல் இல்லை. அவ்வாய்க்கால்கள்
அனைத்தும் கட்டிடம் கட்டப்பட்ட வாய்க்கால்களாக அமைந்துள்ளன.
அடியிலும் கட்டிடம் கட்டி, பேஸ் மட்டத்திலேயே சிமிண்ட் உபயோகப்படுத்தி

1978 மார்ச் 17] [திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

கான்கிரீட் கட்டிடம் கட்டி வாய்க்கால் அமைத்திருக்கிறார்கள். கீழ்ப் பகுதியில் மட்டுமல்லாமல், வாய்க்கால்களின் இரண்டு ஓரங்களிலும் சிமிண்ட் கட்டிடம் கட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த சிமிண்ட் கட்டிடத்தில்தான் தண்ணீர் பாய்கிறது. அதுவுமல்லாமல் இந்த வாய்க்கால்கள் அனைத்தும் ஒரே நேர்க் கோட்டைப்போல் அமைந்துள்ளன. 5 மைல், 10 மைல் நீளத்திற்கு ஒரு நேர்க்கோட்டைப்போல் வாய்க்கால் அமைந்திருக்கிறது. நான் பிளேனில் இருந்து பார்த்தேன். 10, 20 மைல் நீளத்திற்கு ஒரு கோடு போட்டதைப் போல் தெரிகிறது. இம்மாதிரியான அமைப்பில் அந்தக் கால்வாய்கள் அமைந்திருப்பதால், அந்தக் கால்வாய்கள் காட்டு வழியாக வரும்போதும், தண்ணீர் சேதாரம் என்னும் 'வேஸ்ட்' எதுவுமில்லாமல், அத்தனை தண்ணீரும் வீணாகாமல், பாசனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. எங்கேயும் கண்ணீர் 'வேஸ்ட்' ஆவதில்லை. இதுவும் நமக்கு ஒரு படிப்பிளையாக அமைய வேண்டும்.

அடுத்து, பெரிய அணைகள் நம் தமிழகத்தில் கட்டப்பட்டால், நாமும் பற்றாக்குறை நிலையிலிருந்து மீண்டும் உபரி நிலையைப் பெறும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. குறிப்பாக தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில், காவிரி நதி ஜீவ நதியாக இருக்கிறது. இந்த நதியில் நாம் ஏற்கெனவே ஒரு பெரிய அணையைக் கட்டியுள்ளோம். இன்னும் மேற்கொண்டு ஒன்று அல்லது இரண்டு அணைகளைக் கட்டி, பஞ்சாப் மாநிலத்தில் அமைந்துள்ள வாய்க்கால்களைப்போல் கட்டிடம் கட்டி அமைப்போமானால், காவிரி நீர் வீணாக்காமல் பாசனத்திற்குக் கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல, இதன் விளைவாக இப்போதுள்ள உணவு உற்பத்தியும் இரட்டிப்பாகும் நிலையும் ஏற்படும். விவசாய உற்பத்தி பெரும் அளவில் பெருகும் நிலை உருவாகும். காவிரி நதித் தண்ணீர் பெறுவது குறித்து நாம் கருநாடக அரசாங்கத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி, பெற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்தப் பிரச்சினை நீண்டகாலமாகப் பேசப்பட்டு, இதற்காக ஒரு டிரிபியூனல் அமைத்து, சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய், இன்னும் அந்தப் பிரச்சினை தீராத நிலையில் இருந்து வருகிறது. கடைசியாக என்ன சொல்லப்பட்டது என்றால், மக்களால் தேர்தெடுக்கப்பட்ட ஆட்சி வந்துவிட்டால், இதற்கு ஒரு தீர்வு காணப்படும் என்பதுதான். இப்போது அங்கே திரு. தேவராஜ் அர்ஸ் அவர்கள் முதலமைச்சராகத் தேர்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள். எனவே இந்தப் பிரச்சினை குறித்து தாமதிக்காமல் பேச்சுவார்த்தையைத் துவக்கி நல்ல முடிவைக் காணவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு மேலவை உறுப்பினர் களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான அறிவிப்பைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பால்வள நிறுவனத்தின் சார்பாக இங்கே பதப்படுத்தப்பட்ட பால், தயிர், மோர் ஆகியவை கொடுக்கப்பட இருக்கின்றன என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இங்கேயே சாப்பிடுகிற அளவுக்கா? அல்லது வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்லுகிற அளவுக்கா? அவையின் சார்பாக இதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Thirumathi MANDAKINI KRISHNAMOORTHY : Hon. Deputy Chairman, on going through the Report on Agriculture, I have certain suggestions to make. It was somewhere in the late sixties that we had a Vegetable Development Committee, presided over by the Director of Agriculture and many voluntary and honorary members were on this committee. The work of this Committee was to see that vegetable was grown in each house and in institutions, and we found that the result was very astounding. But, then in 1967 or 1968, this Committee was discontinued. If I mention the economics of having this Committee, I think the Hon. Minister would not mind re-constituting this Committee. This Committee did not impose any financial strain on the Government. The only expenditure that was incurred by this Committee was: When the Director of Agriculture called a meeting of the Committee, the members were given a cup of coffee and such meetings will be three in number in a year. But the result was very good because yearly we had competitions and I myself, as a member of the Committee and also as one of the judges had gone round the City of Madras a number of times and we found there were people who were very much interested in growing vegetables and we were able to control to some extent the inflation in the cost of vegetables in the City. I feel that if this Committee is again constituted, there will be a very good effect in vegetable growth. Even the expenses for the prize distribution by this Committee were borne by the public. Giving of prizes was not a burden to the Government. There is another point. There are many people who are very enthusiastic and they go to the shops to get necessary seeds. But some of them do not like to go to the shops to get the seeds. I feel that a number of volunteers who are members of this Committee would

1978 மார்ச் 17]/[Thirumathi Mandakini Krishnamoorthy]

during the particular season go about selling seeds and we will have very good effect. Otherwise, sometimes it happens that the seeds are sold when the time is over and people complain that the seeds supplied by the Government shops are not good and this particular complaint we will be able to eradicate, if we have that Committee.

There is another point regarding the loaning of ploughs and helping in the digging of wells. We find that the construction of wells and the getting of ploughs in urban areas are very difficult and they also prove to be much expensive. If there is a provision that the construction of wells should be helped by giving loans, I think we could improve the production of vegetables without much expenditure to the Government.

Coming to Dairy Development, the point that I want to make here may not concern actually with the development of dairy but it is a very important point so far as women are concerned. It was in the year—somewhere in late sixties—that the late Thiru Kamaraj Nadar of our revered memory opened a park in Adyar in front of Travancore Palace and this was known as Dr. Muthulakshmi Reddi Park. When the Dairy Development Corporation took over this park last year, they removed the slab; thus no name-board was there. Then, the local people of this area, about a thousand persons, made an appeal to the Government and this name-board was restored. I was away for three months and on my way from the airport to my house, I found that the board was missing again. Hence, I thought I could find out what the matter was. The person of the park informed me that they do not want any individual names in public places. I, therefore, went round looking on the bridges to find out whether the names were still there. I found that the names on the bridges continued to be there. Naturally the main bridges also are public places. You would agree that very few women are honoured and those who are honoured should remain honoured. I appeal that men would be more gallant in restoring such names to places bearing women's names than removing them. I would, therefore, appeal to the Hon. the Minister for Agriculture that the name-board of this park may again be restored.

Thank you.

[1978 மார்ச் 17]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அரசாங்கத்தினுடைய விவசாயக் குறியீட்டைப்பற்றி நாம் ஆராயும்போது “அதிகமான வருமானமுடையதும் வேலைவாய்ப்பு உடையது மான” துறை என்று ஆரம்ப கட்டத்திலேயே இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகமான வருமானம் உடையது இந்தத் துறை என்பதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள இயலாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஏனென்றால் வருமானம் தருகிற பயிரும் இருக்கிறது. வருமானம் அற்ற பயிர்களும் இருக்கின்றன. பொதுவாக விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ‘உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுவுக்கூலி கூட காணாது’ என்ற பழமொழியைச் சொல்வார்கள். இதுதான் உண்மையான நிலை, விவசாயக் கூலிகளைப் பொறுத்தவரையில் கூட, அதிகமான கூலி, விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கிடைப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. பொதுவாக தொழில் துறையையும் விவசாயத் துறையையும் எடுத்துக் கொண்டால், அதிகமான லாபம், கூலி ஆகியவை கிடைக்கக் கூடிய சூழ்நிலை தொழிற் துறைக்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயத் துறைக்கு இல்லை என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும் என்ற அவா நமக்கு இருந்தாலும், விவசாயக் கூலிகளுக்கு அதிகமான கூலி கொடுத்தால், விவசாயம் கட்டுப்படியாவதில்லை. விவசாயம் கட்டுப்படி ஆக வேண்டுமென்றால், விவசாயப் பொருள்களுக்கு அதிகமான விலை கொடுக்க வேண்டும். விவசாயப் பொருள்களுக்கு அதிகமான விலை கொடுத்தால், நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் வாங்கிச் சாப்பிட முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. இப்படிப் பல நிலைகளிலே கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே, விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, அது லாபகரமான தொழிலாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், இது ஒரு மூலாதாரமான தொழிலாக இருக்கிறது என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டேயாக வேண்டும். எனவே, அரசாங்கம் இந்தத் தொழிலுக்கு உரிய மரியாதையைக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகள் நாட்டுக்காக உழைத்து இந்த நாட்டை மேம்படுத்தக் கூடியவர்கள்; இந்த நாட்டு மக்களுக்கு உண்ண உணவை அளிக்கக் கூடியவர்கள்; இந்த நாட்டுக்கு மிக முக்கியமானவர்கள் என்பதை உணர்ந்து அரசாங்கம் அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையை அளிப்பதோடு தகுந்த ஊக்கத்தையும் அளிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் நான் முன்னோடியாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

பொதுவாக நெல்லுக்கு அதிகமான விலையில்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தக் குறை எங்கு பார்த்தாலும் எழுப்பப்படுகிறது. நெல்லுக்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற விலை கட்டுப்படியாகின்ற விலையாக இல்லை

1978 மார்ச் 17] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். இதில் வியாபாரத் துறையில் இருக்கின்றவர்கள் விவசாயிகளைச் சுரண்டுகிறார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்வதிலேகூட சரியான முறை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நெல்லிலே மண் இருக்கிறது, கல் இருக்கிறது என்று சொல்லி 2 கிலோ, 3 கிலோ குறைத்து, கொள்முதல் செய்கிறார்கள். அதிகமான ஈரப்பசை இருக்கின்றது என்று சொல்லி, 1 கிலோ 2 கிலோ வரையில்கூட குறைத்துக்கொண்டு கொள்முதல் செய்கின்றார்கள். இந்த மாதிரியான குறைபாடுகளை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குளின்டாலுக்கு ரூபாய் 90 முதல் ரூபாய் 95 என்று விலை நிர்ணயம் செய்யப் பட்டபோதிலும்கூட, அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாதிரி யெல்லாம் சொல்லி விலையைக் குறைத்துக் கொடுக்கிறது. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கின்ற வகையில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாநில அரசின் நெல் விலையைப் பொறுத்தவரையில், விலை குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. கோதுமைக்கு அதிக விலை கொடுக்கப் படுகிறது. நெல் பயிர் செய்வதற்கு எடுக்கின்ற பாடுகளைவிட, கோதுமைக்குக் குறைவுதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி இருந்தும், நெல்லுக்குக் குறைந்த விலையும், கட்டுப்படியாகாத விலையும், கோதுமைக்கு அதிகமான விலையும் கொடுப்பது சரியல்ல. நெல் பயிரிடுவதற்கு அதிகமான உரம் இட வேண்டும். மருந்துகள் போட வேண்டும். வேலைகள் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். இந்த நெல்லுக்குக் குறைந்த விலையைக் கொடுப்பது, கட்டுப்படியாகாத விலைக்குக் கொள்முதல் செய்வது சரியல்ல என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இது குறித்து மத்திய அரசும் செவி சாய்க்காத நிலைமையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நெல்லுக்கு ஒரு விலை, கோதுமைக்கு ஒரு விலை என்ற நிலைமையை மாற்ற வேண்டும். இப்படியே விட்டுவிடாமல் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகின்ற விலையை நிர்ணயிப்பதற்குப் போராட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மாநிலத்தில் பல பேர்கள் நெல்லுக்கு ஒரு நியாயம், கோதுமைக்கு ஒரு நியாயம் என்பதைப் பற்றிக் குறை கூறிப் பேசுகிறார்கள். இப்படி நியாயமான விலை இல்லாதது தவறு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நமது அரசும் மத்திய அரசுக்கு எடுத்துக்கூற வேண்டும். வலியுறுத்திக் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது குறித்து திரு. டி. ஏ. பாய் அவர்கள் கூட பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைப்பற்றி நாம் மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்திக் கூற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

[1978 மார்ச் 17]

விதை நெல்லைப் பொறுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்றால், அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல தரமான விதைகளைக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். அரசாங்கப் பண்ணைகளிலிருந்து கிலோ ரூபாய் 2 என்று அதிகமான விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். ரூபாய் 1-40, ரூபாய் 1-10க்குக் கிடைக்கக்கூடிய நெல் விதைக்கு, ரூபாய் 2 விலைக்கு விற்கிறார்கள். அந்த அதிகமான விலைக்கு விவசாயிகள் வாங்குவது பொருத்தமானதல்ல, சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிகமான விலைக்கு விற்பதைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 5 சதம் அல்லது 10 சதம் என்ற அளவுக்கு அதிகமான விலையாக இருந்தாலும், பரவாயில்லை. அரசாங்கம் ரூபாய் 2, ரூபாய் 1-90 என்ற அதிக விலைக்குக் கொடுக்கின்ற நிலைமைகளை அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விதை விநியோகம் பொறுத்துப் பார்த்தால், அது விதைப் பண்ணைகள் மூலமாகக் கிடைக்கின்றது. அந்த விதைகள் நல்ல முறையில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுகிறது. அந்தப் பண்ணைகளில் நல்லவிதமான, தரமான விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அந்த விதைகளை விநியோகிப்பதற்கு வட்டார வளர்ச்சி அலுவலகங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அது நல்லதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் நான் குறைபாடுகள் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த விதைகள் அதிக விலைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது என்பதைத்தான் நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய வருமான வரி அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. மருந்துகள், விவசாய இயந்திரங்கள், உரங்கள் போன்றவைகளுக்கு மத்திய அரசும் மாநில அரசும் வரிகளைப் போட்டிருக்கின்றன. அந்த வரிகளை ரத்து செய்தாவது அந்தப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு விவசாயி உரமிட்டு, மருந்து தெளித்து, பயிர் செய்வதற்கு ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்த அளவு ரூபாய் 50 ஆவது செலவாகிறது. குறைந்தபட்சம் மூன்று முறையாவது மருந்துகள் அடிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ரூபாய் 150 அளவுக்குச் செலவாகின்றது. இதை அரசாங்கம் உரை வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உரம், மருந்து போன்ற பொருள்கள் மத்திய மாநில அரசுகளின் வரிகளால் அதிகமாகியிருக்கின்றன. மத்திய அரசிடம் இந்தப் பொருள்கள் மீது வரி போடுவது குறித்து வாதாடியிருக்கிறோம் என்பது பற்றியெல்லாம் நான் படித்தேன். உண்மையில் நாம் அந்த வரிகளைக் குறைக்கப் போராட வேண்டும். மத்திய அரசிடம் விவசாய உரத்திற்கும், பூச்சி மருந்துகளுக்கும், கருவிகளுக்கும் உண்டான அதிக

1978 மார்ச் 17] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

வரிகளைக் குறைத்து, அதன் மூலம் விலைகளைக் குறைத்து, விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கான வழிமுறைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயம் செய்வதற்கு உண்டான உபகரணங்கள், மருந்துகள், உரங்கள் யாவும் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலைக்குக் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய மருந்து வகைகள் நல்ல வகைகளாக இருக்க வேண்டும். இப்போது பாலிடால் போன்ற பூச்சி மருந்துகள் எல்லாம் கிடைப்பதில்லை. அது தடை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது வரக் கூடிய மருந்துகள் தரமான மருந்துகளாக இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது கிடைக்கின்ற பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் போடுவதால் பூச்சிகள் சாகின்றன என்று சொல்வதற்கில்லை. நெல் பயிர்கள் பூச்சித் தொல்லையிலிருந்து பாதுகாக்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட மருந்துகளை அதிகமான விலை கொடுத்து விவசாயிகள் வாங்குகின்றார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 3 தடவை மருந்து தெளிக்க ரூபாய் 150 செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் செலவு செய்த பிறகும், பயிருக்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த நிலைமைகள் இருப்பது சரியல்ல. மருந்துகள் தரமானவைகளாக அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு மருந்துகளினிடையே பிரியட் முடிந்த பிறகு, அந்த மருந்துகள் எங்கே பார்த்தாலும் வழங்கப்பட்டிருந்தன. இதைப்பற்றி பட்ஜெட் விவாதத்திலேகூட குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை ஒரு பெரிய குறையாகச் சொன்னார்கள். மருந்து அடித்த பிறகும் பூச்சிகள் சாகவில்லை. அவர்கள் கதிரைக் கூடக் கொண்டு வந்திருந்தார்கள் இங்கே காட்டுவதற்காக. ஆனால் காட்டவில்லை. குறைகளை மட்டும் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதைப்பற்றிப் பொதுவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். மருந்துகள் கொள்முதல் செய்வதிலும்கூட பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் பல விதமான கோளாறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மருந்து கொள்முதல், இயந்திரங்கள் கொள்முதல் செய்வது இவைகளிலெல்லாம் கண்ணியமான முறைகளைக் கையாள் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதில் எல்லாம் ஊழல்கள் இருக்கக்கூடாது. அப்படியானால்தான், அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் ஏற்படும். விவசாயிகள் படித்தவர்கள் அல்ல. பிரியட் முடிந்து விட்ட மருந்துகளை வாங்கும்போது, அவர்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். அதை

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 மார்ச் 17]

அவர்களால் தெரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. 'டைம் பார்ட்டு' மருந்துகளை யெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கக்கூடாது. அந்த மாதிரியான நிலைமை கையெல்லாம் அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இயற்கை உரங்களைப்பற்றி முன்பெல்லாம் நல்ல பிரசாரம் செய்தார்கள். நாம் ரசாயன உரங்களை கடந்த பல ஆண்டுகளாக உபயோகித்து வருகிறோம். ரசாயன உரங்கள் கிடைப்பதற்கு முன்பு நாம் இயற்கை உரங்களைத்தான் உபயோகித்து வந்தோம். அந்த இயற்கை உரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு, உபயோகிப்பதற்கு முன்பு ஊக்கம் கொடுத்தது போல, இப்போது கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த நிலைமைகளைப்பற்றி நான் அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். ரசாயன உரம் போடுவதால் அதிகமாக மகசூல் கிடைக்கிறது. அதே நேரத்தில் பூச்சி மருந்து போட்ட பின்பு, திரும்பவும் பூச்சிகள் வந்து விடுகின்ற நிலைமைகள் இருக்கின்றன. பூச்சி மருந்துகள் அந்த அளவுக்குப் பயன் அளிக்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படியும் பூச்சி மருந்துகள், ரசாயன உரங்கள் பயிர்களுக்குப் போடப்பட்டு நன்மை ஏற்பட்ட போதிலும், அதைப் பயன்படுத்துகின்றபோது, நோய்கள் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்றன என்பதைத்தான் நாம் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

(முற்பகல் 11:40)

ரசாயன உரம் போட்டு விளைந்த உணவை உட்கொள்ளுவதால் புற்று நோய் ஏற்படுகிறதென்று அண்டை நாடான இலங்கையிலிருந்து வானொலியில் ஒலி பரப்பிய செய்தியை நானே கேட்டேன். டி. டி. டி. பவுடரை விவசாயத்திற்கு நாம் உபயோகிப்பதால், புற்று நோய் ஏற்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். ரசாயன உரம் போட்டு விளைவித்த உணவுப் பொருட்களை உண்பவர்களுக்கு நாளாவட்டத்தில் புற்று நோய் வருகிறது. மருந்துகளை அதிகமாக உபயோகப்படுத்துவதால், மக்களிடத்திலே நோய்கள் அதிகமாகப் பரவுவதைக் காண்கிறோம். இயற்கை உரங்களான தழை உரங்கள், பசுந்தாள் உரங்களைப் போடுவதால் பூச்சிகள் குறைவாக இருந்தன. ரசாயன உரம் போடுவதால், அதிகமான பூச்சிகள் பாவுகின்றன. ரசாயன உரங்கள் இல்லையென்றால், அதிகமான மகசூல் இல்லை. அதனால் ரசாயன உரத்தையே விவசாயிகள் வாங்கிப் போடுகிறார்கள். அதனால் பூச்சி வருகிறது. அந்தப் பூச்சிகளைக் கொல்ல பூச்சிக் கொல்லி மருந்து அடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த உணவை உட்கொள்ளும் மனிதர்களுக்கு நோய் வருகிறது. அதனால் அடிக்கடி ஆஸ்பத்திரிக் குப் போக வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

எனவே இயற்கை உரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கும் விதத்தில் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிரச்சாரம் செய்ததுபோல், இப்போது பிரச்சாரத்தைத் தொடங்க வேண்டும். இயற்கை உரம்தான் நல்லது, இயற்கை உரம் இல்லையென்றால் செயற்கை உரம் போடலா மென்ற நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

விவசாயக் கருவிகளான தெளிப்பான்கள் விலை 750 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் அளவில் இருக்கிறது. மாடுகள்கூட அதிக விலை விற்கின்றன. டிராக்டர்கள் விலை மிக அதிகமாக இருக்கிறது. பூச்சி மருந்து தெளிப்பான்கள் கட்டுப்படியாகாத விலை விற்கிறது. அதிகமான விலை விற்பதால், அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. விவசாயிகளே வாங்கி உபயோகிக்கும் நிலையில் எந்தப் பொருளும் இல்லை. முன்பு டிராக்டர்கள் 15,000 ரூபாயாக இருந்தது. இன்று 80,000 ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது. 150, 200 ரூபாய்க்கு விற்ப தெளிப்பான்கள் 750 ரூபாய், 1,000 ரூபாய் அளவில்கூட கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. இந்தக் கருவிகளை அரசாங்கம் வாங்கி வாடகைக்குக் கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பெரிய பணி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகளாலும் வாடகை கொடுக்க முடியவில்லை. டிராக்டர்களுக்கு வாடகை அதிகமாக இருக்கிறது. மேடு பள்ளங்களை நிறுவ, புல் டோசர்களுக்கு மணிக்கு 45 ரூபாய், 60 ரூபாய், 75 ரூபாய் என்று அதனதன் ஹார்ஸ் பவருக்குத் தகுந்தாற்போல் வாடகை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட இயந்திரங்களை உபயோகித்து விவசாயம் செய்து கட்டுபடியாகாத தொழிலாக இருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கத்தின் கணனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அரசாங்கம் மட்டும் செய்தால் போதாது. மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்த வேண்டும். மத்திய அரசினுடைய வரிகள் அதிகமாக இருப்பதால், 20,000 ரூபாய், 25,000 ரூபாய் செலவில் உற்பத்தி செய்யப்படும் டிராக்டர்கள், விற்பனை வரி, எக்ஸைஸ் டியூட்டி போன்றவற்றின் காரணமாக 70,000 ரூபாய் அளவிற்கு விற்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவே விவசாயக் கருவிகளுக்கு, விவசாய இயந்திரங்களுக்கு வரி போடாத கொள்கையை மாநில அரசு சிபாரிசு செய்து, மத்திய அரசுக்குத் தக்க ஆலோசனை கூற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயக் கருவிகள் விவசாயிகளுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைக்க அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

268 வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 மார்ச் 17]

அடுத்தபடியாக, சமீபத்திலே அடித்த புயல், வெள்ளம் காரணமாக, கோடி மழையின் காரணமாக வயல்கள் மேடிட்டிருக்கின்றன. அதைச் சம்பந்தித்து ஏழை விவசாயிகளுக்கு இலவசமாக புல்டோசர்கள் அளிக்கப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. மற்றவர்களுக்கு 50 சதவீதம் மானியத்தில் புல்டோசர்கள் தரப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. நம்மைப் பொறுத்தவரையில், புல்டோசர்களின் தேவை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் கிடைப்பது சுலபமாக இல்லை. சில சமயங்களில் புல்டோசர்களை எடுக்க ஆளில்லை. எனவே, அரசாங்கம் அதிகமான புல்டோசர்களை வாங்கி வைக்க வேண்டுமென்று ஆலோசனை நான் கூறவில்லை. மணிக்கணக்கில் வாடகை வாங்குகிறார்கள். மணிக்கு 45 ரூபாய், 60 ரூபாய் 75 ரூபாய் என்று வாங்குகிறார்கள். ஆனால் புல்டோசர்களில் சோளாறு இருக்கிறது. அதனுடைய சக்தி குறைவாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி கோளாறு புல்டோசர்களைக் கொடுத்தவிட்டு, மணிக் கணக்கில் வாடகை கேட்டால், ஏழை விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே தரமான இயந்திரங்களை அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புயல், மழை காரணமாக மேடிட்டுள்ள நிலங்களில் முழுமையாக மண்ணை அப்புறப்படுத்த இன்னும் ஒன்று அல்லது இரண்டாண்டுகள் ஆகும். எனவே அரசாங்கம் கொடுக்கும் மானியத்தை இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீட்டிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ப்ரேயர்ஸ் நிறைய அரசாங்கம் வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறது. பிளாக் லெவலில் நிறைய இருக்கின்றது. ஆனால் இருக்கின்ற கருவிகள் சரியான நிலையில் இல்லை. பழுதான ஸ்ப்ரேயர்களை ரிப்பேர் செய்திருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. முன்பு ஸ்ப்ரேயர்களுக்குப் பஞ்சமாக இருந்தது. இப்போது நிறைய கிடைக்கிறது. ஆனால் வட்டாரத்தில் ஒரு சில இடங்களில்தான் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் பழுதடைந்திருக்கிறது. அப்படி பழுதடைந்த கருவிகளை ரிப்பேர் செய்ய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

விவசாயிகள் கருத்தாங்கு ஒன்றினை ஆண்டு ஒரு முறை கூட்ட வேண்டுமென்ற யோசனையை அரசுக்குக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாய வரி, விவசாய வருமான வரி, லோகல் செஸ், பஞ்சாயத்து வரிகள், பஞ்சாயத்து யூனியன் வரிகள்—இப்படி வரிகளை அடிக்கடி போடக்கூடிய நிலையைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு அந்தக் கருத்தாங்கு வசதியாக இருக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம்பற்றி ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறது. நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள்கூட அது குறித்து மீண்டும் ஆய்வு செய்வதற்கு உத்தேசமிருக்கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி அடிக்கடி பிரச்சினைகளை எழுப்பிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல. அது விவசாயத்திற்கு கேஷமமாக இராதென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே நாம் 15 ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று முடிவு செய்துவிட்டோம். இத்தனை ஏக்கர்கள் கொண்டது ஒரு ஸ்டான்டர்டு ஏக்கர் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். அதை 10 ஏக்கர் என்று ஆக்குங்கள், வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எப்போது பார்த்தாலும் 'விவசாயச் சீர்திருத்தம்' என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பது, விவசாயிகளுக்குப் பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறது. எனவே இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் குறித்துப் பேச, ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கருத்தாங்கைக் கூட்ட வேண்டும். ஏப்ரல், மே மாதங்கள் விவசாயிகளுக்கு நல்ல சீசன். இந்த நேரத்தில் சென்னையில் ராஜாஜி ஹால் போன்ற இடத்தில் விவசாயிகளின் கருத்தாங்கைக் கூட்ட வேண்டும். அதிலே விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகள், விவசாயக் கூலிகள், வல்லுநர்கள் எல்லோரும் கூடி, அவசரப் படாமல், இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் கூடி, அங்கே என்னென்ன கருத்துக்கள் சொல்லப்படுகின்றன என்பதைக் கவனித்து, அதை அரசு ஆராய்ந்தால் நல்லது. விவசாயம், வருமானம் வரக்கூடிய தொழில் என்று ஒத்துக்கொள்ளாமல், மனிதாபிமானத்தோடு கவனிக்க வேண்டிய தொழில் என்று கருதி அரசு நடவடிக்கை எடுத்தால், அது விவசாயிகளுக்குத் திருப்தியளிக்குமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் திரு. அப்துல் வகாப் அவர்கள் ஒரு கருத்தைக் கூறினார்கள். தமிழ் நாட்டிலே பழ மரங்கள் குறைவாக இருக்கிறதென்று அவர்கள் சொன்னது உண்மையிலேயே ஒத்துக்கொள்ள வேண்டிய விஷயம். நம்முடைய மாநிலத்தில் தரிச நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. செம்மண் பிரதேசங்களில் பலா, மா, திராட்சை செழிப்பாக வருகிறது. தரிச நிலங்களில் வாழை மரங்களை நட ஆய்வு நடத்தி, நல்ல முறையில் அதைச் செயல்படுத்தினால், நம்முடைய மாநிலம் பூராவும் சோலை மயமாகும் வாய்ப்பு இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென்னையைப் பொறுத்த வரையில், நான் ஒரு

[திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்] [1978 மார்ச் 17]

விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 2¼ லட்சம் ஏக்கரில் தென்னை பயிரிடப்பட்டிருக்கிறதென்று அரசாங்கம் கூறுகிறது. இந்தப் புள்ளி விவரம் தவறு என்பது என்னுடைய கருத்து. போன நிதிநிலை அறிக்கை மீதான விவாதத்தின்போதே புள்ளி விவரங்களை ஒத்துக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை என்று நான் கூறினேன். தஞ்சை ஜில்லாவிலே அதிகமான நிலப் பரப்பிலே தென்னை பயிர் செய்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலும் திட்டம் போட்டு தென்னை பயிர் செய்கிறார்கள். தென்னை பயிரிட ஊக்கம் கொடுக்கப் படுகிறது. எல்லோரும் அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். 2¼ லட்சம் ஏக்கர் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லிக்கொண்டிருப்பது சரியான புள்ளி விவரமல்ல என்பது என்னுடைய திடமான கருத்து. இதற்காகத் தனியாகக் குழு அமைக்க வேண்டுமென்று அரசுக்கு நான் ஆலோசனை கூறவில்லை. வட்டாரங்களுக்கு உத்தரவிட்டு, ஒரு மாதத்திற்குள், அந்த வட்டார எல்லைக் குள் என்னென்ன பயிர்கள் பயிராகின்றன என்ற புள்ளி விவரத்தைச் சேகரித்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், சரியான புள்ளி விவரத்தை அவர்கள் கொடுக்க முடியும்.

(முற்பகல் 11-50)

தென்னைக்கு மட்டுமல்லாமல், எல்லா விவசாயப் பயிர்களும் எத்தனை எத்தனை ஏக்கர்களில் பயிர் ஆகிறது என்ற குறிப்பை இந்த அரசாங்கம் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னையைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நெட்டை, குட்டை ஆகிய விதைகளை மேலும் வழங்கி இன்னும் இரண்டு, மூன்று இடங்களில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

பாசனத்தைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள தலைவருடைய அனுமதியைக் கேட்டு கொள்ளுகிறேன். காவிரிப் பிரச்சினையைப்பற்றி எல்லோரும் பேசியிருக்கிறார்கள். நான் பேசித்தான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இது பற்றித் தெரிய வேண்டுமென்பதல்ல. அவருக்கே தெரியும். வெகு காலமாகப் பேசிக்கொண்டே இருக்கிற நிலையை ஒரு நல்ல முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டிய கட்டாயச் சூழ்நிலையில் நாம் இருக்கிறோம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். கோவையிலே நடந்த ஐனதா கட்சி மாநாட்டிலே கூட கங்கை, காவிரியை இணைக்க வேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதற்கு முன்பாக காவிரி கோதாவரியை

[1978 மார்ச் 17] [திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்]

இணைக்க வேண்டுமென்று கூட கூறினார்கள். இதை வலியுறுத்த வேண்டிய அரசாங்கம் தமிழ்நாடுதான். ஆந்திரத்திற்கும், கருநாடகாவுக்கும் இதிலே அவசியம் கிடையாது. இது தமிழ்நாட்டிற்குத்தான் முக்கியமான பிரச்சினை, கங்கை, காவிரி இணைப்பை அடுத்த கட்டமாக எடுத்துக்கொண்டு இதை முதலிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இதை விரைவிலேயே செய்து முடிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நிலத்தடி நீரைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி வழங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. நிலத்தடி நீர்க் குழாய் போடும்போது, அதற்கு அனுமதி தேவையில்லை. ஆனால் அதற்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கும்போது, அனுமதி வாங்க வேண்டுமென்ற ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. நிலத்தடி நீரை எடுப்பதற்குக் கட்டுப்பாடு வைக்க வேண்டுமானால், துணை போடும் முன்னாலேயே அனுமதியை வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் நலமாக இருக்கும். ஆனால் மின் இணைப்பு வழங்கும்போது மட்டும் அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று கூறுவது பொருத்தமாக இல்லை. மேலும் இந்தக் கட்டுப்பாடு தேவையானது என்பதையும் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால், கோயம்புத்தூர், தருமபுரி, சேலம், மதுரை ஆகிய மாவட்டங்களில் நிலத்தடி நீர் பெறுவதில் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கேனியிலே நீரை கிடையாது என்று கூறுகிறார்கள். வேண்டுமானால் அந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுமதியைப் பெற வேண்டுமென்று கட்டுப்பாட்டை வைத்துக் கொள்ளலாம். தஞ்சை, தென்னாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்தக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டங்கள் எதற்காகத் திணிக்க வேண்டும்? தஞ்சையில் குழாய்க் கிணறுகளை அதிகமாகப் போடுவதில்லை. போடுபவர்களுக்கு மின்சார சப்ளை கிடைப்பதில்லை. ஆகவே தண்ணீர் பஞ்சம் இல்லாத ஜில்லாக்களுக்கு அனுமதி வழங்குவதில் உள்ள கட்டுப்பாட்டை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, இந்த அளவோடு என்னுடைய உரையை முடித்து நன்றி கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் எல்லா விவரங்களையும் சொல்லிவிட்டார்கள். நானும் அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் இங்கே சொல்ல வேண்டுமென்பதில்லை.

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1978 மார்ச் 17]

ஒரு சந்தோஷமான செய்தியைச் சொல்வதாகச் சொல்லி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், பால், மோர், தயிர், லஸ்ஸி, பால்கோவா ஆகியவைகளை யெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் அதையெல்லாம் ஒவ்வொன்றாகச் சாப்பிட்டுப் பார்த்தேன். ரொம்ப நன்றாக இருக்கின்றன. அந்த சந்தோஷத்தில் ஒரு வருத்தமும் எனக்கு வந்து விட்டது. அதாவது, இன்றைக்கோடு இது சரியென்று சொல்லுகிறார்கள். அதை இங்கேயே ஒரு ஸ்டால் மாதிரி வைத்து வழங்கி வேண்டுமானால் காலையும் வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு இருபது நாளைக்கு இந்தப் பொருள்களை வழங்க இங்கேயே ஒரு கடையை வைத்து....

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : கோட்டைக்குள்ளேயே ஒரு கடை இருக்கிறது.

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அது ரொம்பவும் தூரத்தில் இருக்கிறது இங்கிருந்து போய்வர அரை மணி நேரம் ஆகிறது. ஆகவே, இந்த வெயில் காலத்தில் கூல் டிரிங்ஸ் மாதிரி, சபை நடக்கிற காலத்தில் மட்டுமாவது இங்கேயே கொடுக்கலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : அதுமாதிரிச் செய்தால் நலமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். எப்படி சாத்தியமோ அப்படிச் செய்யட்டும்.

பொதுவாக வறட்சியான பிரதேசங்களில் நிச்சயமாக ஆழ் துளைக் கிணறுகளைப் போட வேண்டும். அது போடாதவரை, 'இதைச் செய்கிறோம்' அதைச் செய்கிறோம், என்று சொல்லுவது பயனளிக்காது, இந்த மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமென்று எத்தனையோ முறை மாறி மாறி, பரம்பரை பரம்பரை யாகச் சொல்லிவருகிறோம். ஆனால் இனியும் அவற்றைச் செய்வதில் காலத்தை தீட்ட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் திருவாடாணை தாலுக்காவிலே, ஆங்கிலேயர்கள் காலத்திலே ஒரு என்ஜினியர் பரிசீலனை செய்தபோது, அவருக்கு உதவியாக அவரை அழைத்துக்கொண்டு போய் எல்லா இடங்களையும் ஊர் மக்கள் காட்டினார்கள் அவர் எல்லாவற்றையும் பார்த்துவிட்டு, அந்த தாலுக்காவிலே சுத்தமாக நிலத்தடி நீரே கிடையாது என்று பைலில் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போய் விட்டார். பிறகு வருகிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் ஆழ் துளை

1978 மார்ச் 17] [திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

கிணறுகளைப் போட வேண்டுமென்று கேட்டால், அவர்கள் பழைய பைலைப் புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு, பரிசீலனையில் நிலத்தடி நீரே கிடையாது என்று எழுதியிருக்கிறார்கள், ஆகவே ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். நாங்களும் விடாமுயற்சியாக அவரைப் பிடித்து அழைத்துக் கொண்டு போய் சில இடங்களைக் காட்டி இங்கே பரிசீலனை செய்து பாருங்கள் என்று கேட்டோம். பிறகு ஆய்வு செய்தார்கள். பிறகு சில துளைக் கிணறுகளைப் போட்டார்கள். அதில் ஒவ்வொன்றிலும் இப்போது தண்ணீர் பிடித்துக்கொண்டு நூறு ஏக்கர் நூற்றைம்பது ஏக்கர் என்ற அளவுக்குப் பாய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அதே மாதிரி ஐந்து மைல்களுக்கு ஒரு இடத்திலே இந்த ஆழ் துளைக் கிணறுகளைப் போட்டால், சமுத்திரத்தில் போய் கலக்கும் நீரை ஓரளவுக்கு நிலத்திற்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இதைச் செய்வதில் ஒன்றும் இடைஞ்சல் கிடையாது. மேலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் சொன்ன மாதிரி, இத்தனை அடிக்கு ஒரு கேணி வெட்ட வேண்டுமென்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. எங்கள் மாவட்டத்தில் பம்புசெட்டுகள் அதிகமாகக் கிடையாது. அதை அமைப்பதில் அங்கே தகராறு கிடையாது. ஆகவே அடிக்கணக்குப் போட்டால் வாழ முடியாது. ஆகவே நிறைய ஆழ் துளைக் கிணறுகளைப் போட்டால், அந்தப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் மனிதர்களாக வாழக்கூடிய பகுதியாக ஆவதற்குரிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். இதை நிவர்த்திக்க அரசால் முடியும். அப்படிச் செய்தால், அது ஒரு பெரிய நன்மையாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லையென்ற நிலையிருக்கிறது. எங்கேயோ இருந்து ஐம்பது மைல், நாற்பது மைல் தூரத்திலிருந்து பைப் மூலமாகத் தண்ணீரைக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதற்கு அதிகமாகச் செலவாகிறது. 80 கிராமங்களுக்கு ஒரு கோடியே ஆறு இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு கேணி போட்டால், அகிலே நான்கு 'சக்சஸ்' ஆனால் அது ஒரு பெரிய உதவியாக இருக்கும். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து எங்களுடைய பகுதிக்கு வசதிகள் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1978 மார்ச் 17]

எங்களுடைய பகுதியிலே பெரிய ஆறுகள் இல்லை. காட்டாறுகள்தான் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு நான்கு அணைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. நான் எம்.எல்.ஏ. வாக இருக்கும்போது, அந்த அணைகள் கட்டப்பட்டன. அதாவது சிறுகம்பைபுர அணை, அனுமந்தாசுடி அணை, முத்துநாட்டு அணை, எழுவன் கோட்டை அணை ஆகிய அணைகள் கட்டப்பட்டன. இதனால் கடலிலே போய்ச் சேரும் தண்ணீர் கண்மாய்க்கும் போய்ச் சேரும். அங்கே நூற்றுக் கணக்கான கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அதிலேயே காலத்தைப் போக்க வேண்டிய நிலையிருக்கிறது. சிறுகம்பைபுர அணையிலிருந்து ஒரு ரிசர்வ் டாங்க் கட்டி பல கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பதாக ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அது இன்னும் அரசிடமே இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் இன்னும் நிறைவேறவில்லை. அதே மாதிரி, எழுவன்கோட்டையிலே கட்டப்பட்ட அணை, நாற்பது ஐம்பது மைலுக்குப் போய்ச் சமுத்திரத்தில் சேரக்கூடிய திட்டம் ஒன்றும் இருக்கிறது. அது அஞ்சக் கோட்டைக் கண்மாயோடு பத்தாவது மைலிலேயே நின்றுவிட்டது. அதே மாதிரி தேவகோட்டைப் பகுதியில் விரிசுறியாற்றில், சிறுநல்லாறு என்ற இடத்திலே கண்மாயை டாங்க் ஆக்கி, கூடலூர் மற்றும் தூறு கிராமங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கும் திட்டம் ஒன்று அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதென்று அங்குள்ள என்ஜினியர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி பரிசீலனையிலேயே இருந்தால், அது நல்லதல்ல. எல்லோரும் செய்த மாதிரிதான் இவர்களும் செய்கிறார்கள் என்று மக்கள் சொல்லுவார்கள். ஆகவே இந்தக் காலத்திலாவது அதற்கெல்லாம் நல்ல வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

அடுத்தபடியாக, வரிகள் வரைகடந்து போயிருக்கின்றன. இனிமேல் கிராமங்களில் அரை விளைச்சல், கால் விளைச்சல் விளைந்தால், வரி கட்டி ஜீவீக்க முடியாது. நீங்கள் நிரந்தரமாக நன்றாக விளைகிறது என்று சொல்கிறீர்கள். இந்த வருடம் விளைகிறது. அப்படி விளைந்தாலும், நாங்கள் அடிப்பட்டவர்கள். கொள்ளிக்கட்டை சூடுபட்டவர்களுக்கு, நீட்டாங் குச்சியைக் கண்டால் கூட பயம். ஆகவே எங்களுக்கு நிரந்தரமான ஊற்றுக் கிணறுகளைத் தோண்டிக் கொடுத்து முன்னேற வழி தேடிக் கொடுக்க வேண்டும்.

இயற்கை உரங்களைத் தயார் செய்ய வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இயற்கை உரம் உண்டுபண்ண ஆடுமாடுகள் வேண்டும். ஆனால் ஆடுமாடுகளை வைத்துக்கொள்ள இடமில்லை சம்சாரிக்கு. அதிகப்படியான நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கம் அசைன்மென்ட்

1978 மார்ச் 17] [திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்]

செய்து கொடுத்துவிட்ட பிறகு, ஆடுமாடுகளை அவர்கள் எங்கே வைத்துக்கொள்வார்கள்? என்னிடமிருந்து 146 ஏக்கரை எடுத்துக் கொண்டார்கள். நான் ஐயாயிரம் ஆடுகள், 150, 200 மாடுகள் வைத்திருந்தேன். இதற்கு முன்பிருந்த அரசாங்கம் மேய்ச்சலுக்கு நிலம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் வகுத்திருந்தார்கள். எனக்கு அதற்காக 40 ஏக்கர் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால் இடையில் சட்டம் கொண்டு வந்து, மேய்ச்சல் தரைக்கு இடம் வேண்டாம் என்று எடுத்துக் கொண்டிவிட்டார்கள். அதன் பிறகு நான் ஆடு மாடுகளைச் சந்தையில் விற்றுவிட்டேன். சுகோடாக இருந்த இடங்கள் எல்லாம் அசைன்மெண்ட் செய்யப்பட்டுவிட்டன. இப்படிப்பட்ட நிலையில் எப்படி இயற்கை உரத்தை உண்டுபண்ணுவது, எதை வைத்து இயற்கை உரத்தை உண்டு பண்ணுவது என்று புரியவில்லை. 50 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கர் ஆடு, மாடு மேய்ச்சலுக்கு என்று இருக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான், ஆடு மாடு வைத்துக்கொண்டு இயற்கை உரத்தை உற்பத்தி செய்ய முடியும்.

செயற்கை உரத்தை அரசாங்கம் கொண்டுவந்தபோது, எதிர்ப்பு இருந்தது. இதைப் போட்டால் நிலம் கெட்டுப் போய்விடும் என்று எதிர்ப்பு இருந்தது. தொடர்ந்து போட்டு வந்த இடங்களில் இப்போது ஒன்றுக்குப் பத்து போட்டால் தான் நிலம் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்ற நிலமை வந்திருக்கிறது. இதிலிருந்து தெரிவது என்னவென்றால், மண்ணுக்கு வலுவில்லை என்பதுதான். இதையெல்லாம் அரசு உற்பாப்பார்த்து நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

எங்கள் ஏரியாவில் ராஜசிங்கமங்கலம் கண்மாய் இருக்கிறது. அதற்கு நல்ல ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். கரை போட்டிருக்கிறார்கள். வருடா வருடம் 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். இதை மொத்தமாக செலவு செய்து ரிவெட்மெண்ட் போட வேண்டும். ரிவெட்மெண்ட் போட எல்லோரும் வந்து பார்த்தார்கள். கவர்னர் மற்றும் முதலமைச்சர் எல்லோரும் வந்து பார்த்தாகிவிட்டது. இதைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. என்ன காரணமோ அந்த வேலை தடைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக வருடா வருடம், அதிகச் செலவு ஏற்பட்டு வருகிறது. அந்தக் கண்மாயில் பாலம் கட்டி முடிந்திருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பாலத்தைத் திறந்து வைக்க மரியாதைக்குரிய முதலமைச்சரை அழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, நமது மராமத்து அமைச்சரை அழைக்க, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டு, திறந்து வைக்கும் நேரத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். பாலம் திறக்கப்படாததால்,

[திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர்] [1978 மார்ச் 19]

அங்கேயுள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாகத் திறந்து, விவசாயிகளை நல்லபடி விவசாயம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, தமிழ் நாட்டு வேளாண்மை, விவசாயத் துறை சம்பந்தமாக அரசு முன் வைத்திருக்கிற குறிப்பின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தில் இருக்கிற 11 லட்சம் ஏக்கரா தரிசு நிலங்களை ஆண்டுக்கு கணிசமான அளவுக்கு எடுத்து சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர தீவிரமான முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் இந்த அவையில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். 1966-ல் துவக்கப் பட்ட வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் 1973 வரையில் டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்தது. 1973-க்குப் பிறகு அவை இங்கேயே உற்பத்தி செய்யப் பட்டு, அதனுடைய உதிரி பாகங்கள் எல்லாம் பல்வேறு மாவட்டங்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய அளவுக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எல்லா மாவட்டங்களில் செய்வதுடன், அதனுடைய பணிமனைகள் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அரசு தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்பு, பருத்தி, முந்திரி, புகையிலை, காப்பி, தேயிலை பயிர் வகைகள் வாழை, தென்னை, மிளகு உட்பட அபிவிருத்திக்குத் திட்டம் தந்திருக்கின்ற இந்தக் குறிப்பில் பரக்கு மரம் உற்பத்தி செய்ய எந்தக் குறிப்பும் வரவில்லை. எந்தப் பகுதியில் பாக்குமரக் கன்றுகள் நட்டால் அதிகமான முறையில் பாக்கு கிடைக்கும் என்று விவசாயத் துறை ஆராய்ந்து அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில பகுதிகளில் விவசாயத் துறையில் நல்ல அபிவிருத்திகள் நடந்திருந்தாலும், கோவில்பட்டி மாவாரி பகுதியாக அமைந்திருப்பது போல், கடையநல்லூர், தென்காசி, சங்கரன்கோவில் பகுதிகளில் மாவாரி நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியோடு பாசன வசதிகள் செய்து தா சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றனவா என்பதை விவசாயத் துறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாசனத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்தக் குறிப்பின்படி, 7 பாசனத் திட்டங்கள் போக புதிதாகத் திட்டங்கள் வழங்கப்பட்டத்தில், நெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள களக்காடு வட்டாரம் பயன் பெறும் அளவுக்கு, அதில் உள்ள ஐயாயிரம்,

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

ஆரூர்ப்பிரம் ஏக்கர் பாசன வசதி பெறவிருந்த நல்ல திட்டம், பச்சையாறு திட்டம் இந்தக் குறிப்பில் இடம் பெறவில்லை என்பது கண்டு வருத்தப் படுகின்றேன். மலைச் சரிவில் இருக்கிற களக்காட்டில், ஓடி வருகிற தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்தால், அங்கே வினாகிப் போகிற தண்ணீரைக் கட்டு படுத்தி, மலைச் சரிவிலிருந்து வருகிற காட்டாற்று வெள்ளத்தைத் தேக்கி வைத்தால், நல்ல முறையில் பயன்படும் என்று முந்தைய அரசு கொண்டு வந்திருந்த அந்தத் திட்டம், இந்தக் குறிப்பில் குறிக்கப்படவில்லை. பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்றாவது குறிப்பிட்டிருக்கலாம். ஆனால் என்ன காரணத்தால் விடப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கோட்டையில் இலத்தூர் கிராமம் விவசாயத்தை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டது. அங்கே 850 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிக்கக் கூடிய உண்மையாக இருக்கிறது. மூன்று போகம் விளையக்கூடிய பகுதி. தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் ஒரு போகம் கூட எடுக்க முடியாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப் படுகிறார்கள். ஆகவே ஆய்வு செய்து, லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்க்காமல், அடவையாறு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று விவசாய நண்பர்கள் எல்லாம் அண்ணா அவர்களிடத்தில் எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 12.10)

அந்த அடவையாறு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால், செங்கோட்டைக்குப் பக்கமுள்ள எலத்தூர் கிராமத்தைச் சார்ந்த 800 ஏக்கர் பகுதியில் உள்ள கண்மாய் நீர் நிலை பெருகும். மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யலாம். ஆகையால் அமைச்சர் அவர்கள் அடவையாறு திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக அந்தப் பகுதிக்குத் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவைகுண்டம் வட்டாரத்தில் ஏரலுக்கும் சேதுவாய்க்காலுக்கும் நடுவில் ஒரு கால்வாய் வெட்டினால், அதன் மூலமாகக் கிழக்குப் பகுதி பூராவும் திருச்செந்தூர், திருவைகுண்டம் தாலுகாக்கள் பாசன வசதி பெறும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சடையனேரி கால்வாயை உடன் குடி, மெய்ஞானபுரம் பகுதியில் வெட்டியதன் மூலமாக அங்குள்ள கிணறுகளில் அதிக நீர்ப்பிடிப்பு ஏற்பட்டு பாசன வசதி பெற்றிருக்கிறது. அந்த சடையனேரி 33 கிலோ மீட்டர் அளவில் ரூ. 48 லட்சம் செலவில் வெட்டப்பட்டது. அதற்கு இணைக் கால்வாய் வெட்டினால், சாத்தான்குளம் வட்டாரம் வறட்சிப் பகுதிக்கும் வளம் ஏற்படும் என்பதற்காக முன்னாள் எம். எல். ஏ., திரு. கே. பி. கந்தசாமி அவர்கள் தீர்மானம் கொண்டு

[திரு. ஆ. கிராவிடமணி]

[1978 மார்ச் 17]

வந்து முயற்சி எடுத்ததன் பேரில், அந்தக் கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. அதற்குத் துணைக் கால்வாய் வெட்ட வேண்டுமென்ற கட்டத்தில் அவசரநிலை வந்தது. அதனால் அது பரிசீலிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்கு இராமநாதபுரம் முழுவதும் பயன்படுத்தக் கூடிய திட்டம் கிழக்கு அழகாடித் திட்டம். முந்திய ஆட்சியில் அது பரிசீலிக்கப்பட்டு, விவசாய நிபுணர்கள் விவசாயிகள் எல்லோருமே இருந்து பரிசீலனை செய்து, அதை நிறைவேற்றினால், மேற்கு இராமநாதபுரம் ராயலசீமை என்று சொல்லப் படுகிற பகுதி தஞ்சாவூரைப் போல செழிப்பாகும் என்று கருதப்பட்டது. அந்த அழகாடித் திட்டத்தைத் தனித்த கவனத்தில் வைத்து அடுத்த திட்டத்தில் அதைச் சேர்க்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏரிகளில் தூர் வாருவதற்காக ரூ. 20 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகக் குறிப்பில் இருக்கிறது. அது குறைவாகத் தெரிகிறது. நல்ல எண்ணத்தோடு போடப்பட்ட அந்தத் திட்டத்திற்கு கணிசமான தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எட்டையபுரத்தில் 200 ஏக்கர் பாசன வசதி தரக்கூடிய கண்மாய் தரை மட்டத்தில் இருக்கிறது. முந்திய அரசில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அங்கே வந்து பார்வையிட்டு, சில அதிகாரிகளையும் கலந்து அந்தக் குளம் ஆழப்படுத்தப்பட வேண்டியதுதான் என்று முடிவெடுத்து அனுமதிக்கப்பட்ட பிறகு, இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்பது தெரியவில்லை. அந்த எட்டையபுரம் கண்மாயைக் குறித்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிவகாசிக்குப் பக்கத்தில் வடபட்டி கிராமம் உள்ளது. திரு. காளா வெங்கட் ராவ் அவர்கள் தொழில் நகரமாக இருக்கும் சிவகாசியைப் பார்க்க விரும்பிச் சென்றார்கள். அப்போது பக்கத்திலுள்ள வடபட்டிக்கும் போனார்கள். அப்போது ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தார் அவர். அதைப் பார்த்துவிட்டு, பல பாகங்களிலிருந்து சிற்றேடைகள் மூலமாக அங்கே தண்ணீர் வருகிற காரணத்தால், இந்தக் குளத்தை மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆகையால் அந்தப் பகுதி மக்களின் ஆவலைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவிரிப் பிரச்சினையில் இப்போது அமைச்சர் அவர்கள் தந்துள்ள குறிப்பில் ஒரு வரியைத் தெளிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அது அமைச்சரின் உள்ளத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. இந்த ஆண்டு நீர்ப்பாசனம் தொடர்ந்து கொடுக்கப்படும் என்று தொடர்கிறது. கிராவிட் முன்னேற்றம்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

கழக ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து இது தொடர்கிறது. 1924-ல் ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் 1974-ல் முடிவடைவதால், வருமுன்னர் காக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் 1970லேயே பேச்சைத் தொடங்கி திரு. வீரேந்திர படேல் அவர்களிடத்தில் பேச்சு வார்த்தை நடத்தப்பட்டது. அப்போது மத்திய நீர்ப் பாசன அமைச்சர் திரு. ராவ் அவர்கள் இருந்தார்கள். திரு. அச்சுத மேனன் அவர்களும், திரு. வீரேந்திர படேல் அவர்களும் தமிழகத்தின் சார்பில் முன்னாள் முதல்வர் கலைஞர் அவர்களும் சேர்ந்து, திரு. ராவ் அவர்கள் முன்னிலையில் சென்னையிலும், திருவனந்தபுரத்திலும், டெல்லியிலும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, அதன் மூலமாக ராவ் அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தித் தந்த காரியம்தான் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது. அதற்குப் பிறகு திரு. அர்ஸ் வந்தார்கள். அப்போதும் பேச்சு வார்த்தை சுமுகமாகவே நடந்தது. என்றாலும் நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு தண்ணீர் கிடைக்க வேண்டுமென்பதற்காக டிரிபியுனலுக்குச் செல்லும் அவசியம் ஏற்பட்ட போழுது, முன்னாள் பிரதமர் திருமதி இந்திரா அம்மையார் அதை சுமுகமாக முடித்துத் தருகிறேன், டிரிபியுனலுக்குப் போக வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொண்டதால் டிரிபியுனலுக்குப் போகாமல் சமாதானமாகப் பேசி முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்தோம். எந்த அளவுக்கு நாகுக்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தப் பிரச்சினையை அணுகியதோ அந்த முறையில் அப்போது அந்த அணியில் இருந்த அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொண்டு காவிரி தண்ணீரில் நமக்கு உரிய பங்கு கிடைப்பதற்கு ஆவன செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

சென்னை நகரத்திற்குக் குடிநீர் கொண்டுவருவதில் எல்லோருக்கும் இலக்கிற ஆவல் நம்முடைய அமைச்சருக்கும் இருப்பதால், மிகுந்த அக்கறை யோடு கருஷ்ண நதித் தண்ணீரைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் தேர்தல் நடந்ததால், அது முடிந்த பிறகு, வருகிற அமைச்சர் களிடத்தில் பேசலாம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அப்போது திரு. வெங்கல் ராவ் அவர்கள் இருந்தார்கள். சூழ்நிலையின் காரணமாக இப்போது டாக்டர் சென்னா ரெட்டி அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் பேச்சு ஆரம்பிக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே காந்தியார் பேத்தி 1977 ஜூனியில் பேசும்போது, “கருஷ்ண நதித் தண்ணீர் வருகிறது என்று சென்னையில் முன்னாள் பிரதமர் பேசினார்கள். அது மையால் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தமா அல்லது கருஷ்ண நதித் தண்ணீரால் எழுதப்பட்ட ஒப்பந்தமா என்று தெரியவில்லை” என்று பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தமிழகத்தின் பால் அக்கறை கொண்டு பேசியிருக்கிறார்கள். சென்னைக்கு இரண்டு பக்கத்திலிருந்து தண்ணீர் வருவதில்

280 வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

[1978 மார்ச் 17]

எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. ஏற்கெனவே 17 லட்சமாக இருந்த மக்கள் தொகை இப்போது 37 லட்சமாகப் பெருகியிருக்கிறது. நாளடைவில் அது 50 லட்சமாகப் பெருகக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. கிருஷ்ண நதித் தண்ணீர் வரவேண்டும். வருவதில் மகிழ்ச்சிதான். ஆனால் இதற்கு முன் நல்ல குழாய்கள் பாதிக்கப்பட்டு, பாலங்கள் கட்டப்பட்டு, சேத்தியாதோப்பு வீதிகளிலே கிடக்கின்ற குழாய்களைப் பற்றி வீராணம் திட்டத்தைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டிருந்தால் மகிழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும். ஏற்கெனவே இந்த அவையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்த வீராணம் குடிநீர் திட்டத்தைப் பொறுத்து நிபுணர்கள் கணக் கெடுத்துப் பார்த்ததில், மீண்டும் ரூபாய் 4 கோடி இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று குடிநீர் வாரியப் பொறுப்பேற்றுள்ள திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் சட்டப்பேரவைப் பேரவையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அதுவும் நிறைவேற்றப்படும், அத்துடன் கிருஷ்ண நதி நீரும் தோண்டுவரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கலாம். என் விடுபட்டுப் போனது என்பது தெரியவில்லை. எனவே பாலங்கள் கட்டப்பட்டு, குழாய்கள் பொருத்தப்பட்டு, சேத்தியாதோப்பு ரோடுகளில் பஸ் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சலாகக் கிடக்கும் குழாய்களை மீண்டும் அமைக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவர அமைச்சர் அவர்கள் தீவிரமாக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதன் மூலமாக சென்னை மக்களின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையினை முதல் கட்டமாகத் தீர்க்க ஆவன செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளை கிழக்கே திருப்பிவிடுவதற்கு பிரதமர் திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் திருவனந்தபுரத்திற்கு வந்தபோது, தமிழக அமைச்சர் அவர்கள் அங்குள்ள முதலமைச்சர் திரு. அந்தோணி அவர்களுடன் பேசியதாக ஒரு குறிப்பை அமைச்சர் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். திரு. இ. எம். எஸ். அமைச்சராக இருந்தபோது, மத்திய அரசில் உணவு அமைச்சராக திரு. ஹெகஜீவன்ராம் அவர்கள் இருந்தபோது, கோள அரசு பஞ்சத்திலே வாடியபோது, ஒரு லட்சத்து இருபதாயிரம் டன் அரிசி தமிழகம் கொடுக்கும் என்று சொன்னவுடன் இ. எம். எஸ். அவர்கள் “அரிசியைக் கொடுங்கள், நாங்கள் எவ்வளவு தண்ணீர் வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறோம்” என்று மிகுந்த மனிதாபிமானத்தோடு அண்ணா அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட அந்த உணர்வின் காரணமாக, பிறகு ஐயப்பன் திருவிழாவுக்கும் குருவாயூரப்பன் விழாவுக்கும் அரிசி கொடுக்கப்பட்டு, பிறகு வந்த திரு. அச்சுத மேனன்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஆ. திராவிடமணி]

அரசுடனும் பேசி சிறுவாணி தண்ணீர் கிடைப்பதற்கான வழி வகுக்கப் பட்டது. திரு. அச்சுத மேனன் கோவை வந்தபோது, அவரிடம் என்ன கேட்டாலும் தருகிறேன் என்றபோது, அவர் 22 ஆயிரம் டன் அரிசி வேண்டுமென்று கேட்டபோது அந்த மேடையிலேயே அதைக் கொடுப்பதாக கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதன் பிறகு சிறுவாணி திட்டம் சம்பந்தமாகப் பேச உங்கள் அமைச்சரை வரச்சொல்லுங்கள் என்று திரு. அச்சுத மேனன் சொல்லிப் போனார். அதற்குப் பின் திரு. ப. உ. ச.வும், திரு. சாதிக் பாஷாவும் சென்று கோள அமைச்சராக இருந்த திரு. திவாகரன், திரு. ஜான் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு நிறைவேற்றப்பட்ட திட்டம் இந்த சிறுவாணி திட்டம். அதன் அடிப்படையில் இப்போது முதலமைச்சராக உள்ள திரு. அந்தோணி அவர்களுடன் நம் அமைச்சர் பேசினார் என்ற செய்தி அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். கோளத் தண்ணீர் கிழக்கே வருவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுமானால், அதனால் மகிழ்ச்சியடைவோம்.

(பிற்பகல் 12-20)

பரம்பிக்குளம்—ஆளியாறு திட்டம் ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக 2,40,000 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதியும், 186 கி.வா. மின்சார உற்பத்தி செய்யும் வசதியும் கிடைக்க ஆவன செய்ததைப்போல், கோள அரசோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி, கோளத்திலிருந்து வீணாகச் செல்லும் ஆற்றுநீரை, அரபிக் கடலில் சென்று கலக்கும் அந்த ஆறுகளைத் தமிழகத்திற்குத் திருப்பி அதிகமான பாசன வசதி காண புதிய அரசு முயற்சியளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீண்ட நெடுங்காலமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதும் டெல்லியின் கவனத்தில் இருக்கக்கூடியதும், சங்கரன்கோயில், கோயில்பட்டி, விளாத்திக்குளம் பகுதிகளுக்குப் பாசன வசதியை அளிக்கக்கூடியதுமான கிரியாற்றுத் திட்டம் பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தேர்தலுக்கு நிற்கிற அவ்வளவு வேட்பாளர்களும் இந்தக் கிரியாற்றுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லுவது வழக்கம். இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கோளத்தில் ஓடுகிற நதித் தண்ணீரைத் தமிழகத்திற்குத் திருப்பி, இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு இப்போது கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களும் இதைக் கவனத்தில் கொள்வார்கள் என்று எண்ணி, பாசன வசதி பற்றி எண்ணுடைய கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

[1978 மார்ச் 17]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டுள்ள 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை பற்றிய விவாதத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன்னாலே அமைச்சர் அவர்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சூடாக இருக்கக் கூடாது என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ, ஒரு சுவையான, குளிர்ந்த பாலீத் தந்து இந்த விவாதத்தைத் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அவருக்கு முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் அவர்களுடைய உரையை நான் முழுவதும் படித்துப் பார்த்தேன். பல்வேறு குறிப்புகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னாலே இருந்த ஆட்சிக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டு, மிக வேகமாக வளர்ச்சி யடைந்து வந்திருக்கிற இந்த வேளாண்மைத் துறையில் நாம் அடைய வேண்டிய அளவுக்கு வெற்றியை அடைந்திருக்கிறோமா என்றால், இல்லை என்பதைச் சொல்லி இந்த வகையில் ஒரு சில குறிப்புகளை நான் இங்கே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாட்டில் மிக முக்கியமான தொழி லான இந்த வேளாண்மைத் துறையில் நாம் ஓரளவுக்கு கவனம் செலுத்தி யிருக்கிறோம் என்றாலும், செலுத்த வேண்டிய அளவுக்கு கவனம் செலுத்து கிறோமா என்றால், இல்லை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ரூ. 720 கோடி செலவு செய்கிற ஒரு அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு வேளாண்மைத் துறைக்கு ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையின் அளவைப் பார்க்கிறபோது, அது நாம் மகிழ்ச்சியடையக் கூடிய அளவில் இல்லை என்பதையும், அதே நேரத்தில் இன்னும் ஒரு கணிசமான தொகையை இந்தத் துறைக்கு ஒதுக்கி ஆக்க பூர்வமான பணிகளை இந்தத் துறை மேற்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதையும் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே இதற்காக மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடமும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களிடமும் வாதிட்டு, இன்னும் அதிகமான நிதியைப் பெற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

இங்கே அச்சடித்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அமைச்சர் அவர்களின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் பெரும்பாலும் வெள்ள நிவாரணப் பணிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் முன்னால் புயல் வெள்ள

வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன
வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

283

1978 மார்ச் 17] [திரு. ஆற்காடு நர். வீராசாமி]

அறிக்கையின்மீது என்னென்ன கருத்துக்களைச் சொன்னார்களோ அவை
சுனையேதான் இப்போதும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக “சிறு
விவசாயிகள் மற்றும் குந்தகைதாரர்கள், தாஷி பயிர் செய்வதற்காக
இவ்வசமாக நெல்விதை வழங்குதல்; பயிர்களுக்கான உரங்களை வாங்குவதில்
சிறு விவசாயிகள் மற்றும் குந்தகைதாரர்களுக்கு 25 சதவிகித மானிய உதவி;
பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் எந்தவிதப் பாகுபாடும்ன்றி எல்லா விவசாயி
களுக்கும் தமிழ் நாடு முழுவதற்கும் 25 சதவிகித மானிய விலையில்
வழங்குதல்” போன்ற பழைய குறிப்புகளையே தந்திருக்கிறார்கள். புயல்
வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்த அளவுக்கு இந்த
உதவிகள் செய்யப்பட்டன என்ற விவரத்தை மாண்புமிகு அவை உறுப்பினர்
களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், அது உண்மையிலேயே உதவிகரமாக இருந்
திருக்கும் என்ற கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமக்கிருக்கும் வருத்தமெல்லாம், புயல் வெள்ளம் வந்து 3, 4 மாதங்களாகி
விட்டன. எல்லா இடங்களிலும் நிவாரணப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன
என்று சொல்லப்பட்டது. என்றாலும் பல இடங்களிலிருந்து புகார்கள் வந்து
கொண்டிருக்கின்றன. நிவாரணப் பணிகள் பரவலாகச் செய்யப்பட்டிருக்
கின்றன. என்றாலும், குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு சில பகுதிகளில்
இந்த உதவிகள் சில விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் வந்த
வண்ணமிருக்கின்றன. அதே போல் வடாற்காடு மாவட்டத்திலும் விவசாயி
களுக்கு 25 சதவிகித மானிய விலையில் மருந்துகள் விலியேகிப்பதில் புகார்கள்
வந்துள்ளன. என்ன புகார் என்றால், ‘Time barred medicine’ காலம்
கடத்து போன மருந்துகளைப் போல் காலாவதியான பூச்சி மருந்துகளை
விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதாகும். இதில் எந்த
அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது. நான் இங்கே
இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இப்படிப்பட்ட புகார்களை ஆராய்ந்து
பார்த்து, இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் இனியாவது பார்த்துக்
கொள்வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

புயல் வெள்ள நிவாரண அறிக்கையின்மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்
கிரு. ஆ. திராவிடமணி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க, மாண்புமிகு
வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் வெற்றிலைப் பயிர் சேதமடைந்தவர்
களுக்கும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 500 வீதம் நஷ்ட ஈடு அளிப்பதற்கு நிதி
ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்குப் பாராட்டுத்
தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு தா. வீராசாமி] [1978 மார்ச் 17]

வேளாண்மைத் துறை சம்பந்தமாக இங்கே பல்வேறு புள்ளிவிவரங்களைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் தவறு என்று நான் சொல்ல வில்லை. என்றாலும் கொடுத்திருக்கிற புள்ளி விவரங்கள் 'approximate' ஆகக் கொடுக்கப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களாக இருக்குமோ என்று ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு அரிசி உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில், அதிகமாகும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எந்த அடிப்படையில் சொல்லப்பட்டது என்பதுபற்றிக் குறிப்பில் ஒன்றுமில்லை. அரிசி உற்பத்தி அதிகமாகும், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தி அதிகமாகும் என்று பார்க்கிறபோது, 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 62 லட்சம் டன்னை இருந்த அரிசி உற்பத்தி 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 64 லட்சம் டன்னை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கும்போது, இது எந்த அடிப்படையில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்பதற்கு விவரமில்லை. அதிகமான நிலங்களை நெல் உற்பத்தி செய்வதற் காகப் பக்குவப்படுத்தி இருக்கிறோமா அல்லது விளைச்சலை அதிகரிக்கத் தக்க வகையில் புதிய ரக நெல் வகைகளை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறோமா; ஒன்றும் தெரியவில்லை. 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 62 லட்சம் டன்னை இருந்த அரிசி உற்பத்தி 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 64 லட்சம் டன்னை, அதாவது 2 லட்சம் டன் அதிகமாக ஆகும் என்று மொட்டையாகப் போட்டால், மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கே கூட புரிந்துகொள்ள வசதியாக இல்லை. இந்த வகையினால் இந்த ஆண்டு உற்பத்தி அதிகமாகப் போகிறது என்று குறிப்பிட்டால், உறுப்பினர்கள் புரிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப் போலவே சிறு தானியங்களின் உற்பத்தி சென்ற ஆண்டு 19 லட்சம் டன்னை இருந்தது இந்த ஆண்டு 20 லட்சம் டன்னை உயரும் என்றும், பயறு வகைகள் சென்ற ஆண்டு 3 லட்சம் டன்னை இருந்தது இந்த ஆண்டு 3.25 லட்சம் டன்னை உயரும் என்றும், புள்ளிவிவரம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையிலே இந்த உற்பத்தியை சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அடைய இருக்கிறீர்கள் என்ற விவரத்தை இந்த ஆண்டு இல்லாவிட்டாலும் கூட இனி வருகிற ஆண்டு களிலாவது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, உழவர் பயிற்சி நிலையங்களை இந்த ஆண்டு கன்னியாகுமரியில் ஒன்றும், தருமபுரியில் ஒன்றாக ஆக மொத்தம் இரண்டு நிலையங்களைத் துவக்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த உழவர் பயிற்சித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு

1978 மார்ச் 17] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மாவட்டத்திற்கும் ஒன்று இருக்க வேண்டும். இப்படி ஆண்டொன்றுக்கு இரண்டு பயிற்சி நிலையங்கள் என்றில்லாமல் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு பயிற்சி நிலையம் என்று துவங்குவோமானால், படித்து வேலையில்லாமல் இருக்கும் வாலிபர்கள் அங்கே பயிற்சி பெற்று விவசாயம் செய்வது என்பது ஒன்றும் இழுக்கு நிறைந்த தொழில் அல்ல என்ற மனப் பக்குவத்தைப் பெற்று நிச்சயமாக இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட ஏதுவாக இருக்கும். எனவே இந்த பயிற்சி நிலையங்களை மாவட்டந்தோறும் அமைக்கும் வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் என்று பொதுவாகச் சில திட்டங்களை அறிவிக்கிறோம். ஆனால் இங்கே ஆளுகின்ற கட்சியான அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் அதிலும் குறிப்பாக இன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தேர்தல் நேரத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதாவது இந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால், பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை “Crop Insurance” திட்டத்தைக் கொண்டு வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரை இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பது புரியவில்லை. ஏதோ மத்திய அரசுதான் இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஒரே வரியில் சொல்லிவிடுவதால், மக்கள் திருப்தி அடைந்துவிட முடியாது. மத்திய அரசு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்றாலும், மாநில அரசு அளவில் திட்டம் தீட்ட முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதற்கு நிதி வசதி தேவைப்பட்டால், வங்கிகள் மூலம் ஏதாவது பெறுவதற்கு வழி இருக்கிறதா என்றும் ஆராய வேண்டும். இந்த வகையில் ஆட்சியில் உள்ள இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாதிலத்தில் விதைப் பண்ணைகளை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கான புள்ளி விவரங்களையும் இங்கே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற புள்ளி விவரங்களைப் பார்க்கிறேபோது, விதைப் பண்ணைகள் லாபத்தில் நடைபெறுகிற நிலைமை புரிகிறது. இது நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. ஏனென்றால் அரசாங்கம் எதைச் செய்தாலும், நடத்தினால்தான் இருக்கும் என்று ஒரு சில முதலாளிகள் வேறு சில துறைகளில் ஒரு கருத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயத் துறையில் நடைபெறும் விதைப் பண்ணைகளைப் பார்க்கிறபோது, அவைகள் லாபத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி. 1970-71-ல் விவசாயத் துறையில் இருந்த விதைப் பண்ணைகளில் கிடைத்த லாபம் ரூபாய் 9.00 லட்சமாக இருந்தது 1974-75-ல் ரூபாய் 49.82 லட்சமாக அதிகரித்திருக்கிறது.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 மார்ச் 17]

1975-76-ல் பார்த்தால்கூட ரூபாய் 30,67 லட்சம் லாபம் வந்திருக்கிறது. இப்படி விவசாய விதைப் பண்ணையில் லாபம் அதிகரித்து வந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எவ்வே அரசாங்கம் விதைப் பண்ணைகளை அதிகமாக்கி, தமிழகம் முழுவதும் விவசாயிகளுக்குத் தரமான விதைகளைக் கொடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விதைகள் விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரையில், 1976-77 ஆம் ஆண்டில் 12,144 டன் விதைகள் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுவாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறோம், விளைச்சலை அதிகமாக்குகிறோம் என்று சொல்லுகிற அரசாங்கம் ஆண்டுதோறும் இந்த விதைகளை விநியோகிப்பதில் வளர்ச்சியைக் காட்டியிருந்தால், பாராட்ட முடியும். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ 1977-78 ஆம் ஆண்டில், 9,500 டனாக நெல் விதை விநியோகம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 12,144 டன் அளவாக இருந்த இந்த நெல் விதை விநியோகம் 9,500 டனாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அளவுக்குத் தான் விநியோகம் செய்யப்படும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? விவசாயிகள் இந்த விதைகளை வாங்க முன்வரவில்லையா அல்லது அரசாங்கம் இவ்வளவுதான் இருப்பு வைத்துக் கொள்ள முடியும் என்பதற்காகக் குறைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா? அல்லது நம் விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தியாகும் நெல் விதைகளின் உற்பத்தி குறைந்து விட்டதா? என்ன காரணம் என்பதை தெரிவிப்பது நல்லதாக இருக்கும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே சிறு தானியங்கள் 325 டன்கள் 1976-77 ஆம் ஆண்டில் உற்பத்தி என்றால், 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 305 டன்களும், 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 365 டன்களும் இருக்கிறது. இதைப் பார்க்கிறபோது, வேளாண்மைத் துறையில் வேகமாகச் செயல்பட்டிருந்த நிலைமை மாறி, ஏதாவது மந்தப் போக்கு வந்து விட்டதோ என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த அளவுக்குக் குறைந்தது என்பதக் காரணத்தால் என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

நமது மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற செயல் விளைமுறைத் திட்டம் 1978-79-ல் 27-வது பக்கத்தில், தமிழ் நாட்டில் கரும்புப் பெருக்கத்திற்கான மத்திய அரசு சார்புத் திட்டம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1978-79-ல் மொத்தம் 1,200 செயல் விளக்கத் திட்டங்களை அமைக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்

1978 மார்ச் 17] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

நாடு, பாண்டிச்சேரி மற்றும் கோள மாநிலங்களைச் சார்ந்த 150 தொழிலாளர் களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது. இது மத்திய அரசுத் திட்டமாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, அந்த 3 மாநிலத்தையும் சேர்ந்து தொழிலாளர்களுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கிறோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். கோளாவைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்கலாமா என்பதற்காக நான் கேட்கவில்லை, நான் இதில் கேட்க விரும்புவதெல்லாம், அந்த 150 பேர்களிலே தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள், பாண்டிச்சேரியைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள், கோளாவைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் தேர்ந் தெடுக்கப்படுவார்கள் என்ற விவரங்களையும் கொடுத்திருந்தால், இதிலே பொதுவாக உறுப்பினர்கள் மத்தியிலே ஏதும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதைப் பற்றித் தெளிவுபடுத்திச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதுபோல நெட்டை, குட்டை விரிய ஒட்டு தென்னங்கன்று உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டம் நல்லாக பண்ணையில் இந்தத் திட்டம் செயலாக்கப்படுகின்றது என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நம் முடைய தமிழகத்தில் ராஜபாளையத்தில் ஆயிரம் காய்ச்சித் தென்னைகள் தனியார் விவசாயிகளாலே பயிரிடப்படுகின்றன. அந்தத் தென்னை மாம் ஜினைக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு ஆயிரம் காய்களைக் கொடுக்கின்றது. இந்த மாதிரியான தென்னை மரங்கள் தமிழகத்தில் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அதிக உற்பத்தியைத் தருகின்ற ஆயிரங்காய்ச்சி தென்னை மரங்களை நாம் வளர்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலே எல்லா இடங்களிலும் வளர்க்க வேண்டும். இந்த மரத்தைப்பற்றி நல்லாக போன்ற பண்ணைகளில் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க முடியுமா என்பதைப்பற்றி நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரில் காய்கறிகள் உற்பத்தி செய்ய திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றது. வீட்டுத் தோட்டங்கள் அமைப்பதின் மூலம் சென்னை நகரில் காய்கறி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது, காய்கறி பயிரிடும் சென்னை வாழ் மக்களுக்குத் தொழில் துட்ப உதவியளித்தல், வீட்டுத் தோட்டங்களுக்குத் தேவைப்படும் விதை மற்றும் நாற்றுகள், பூச்சி மருந்துகள், உரங்கள் ஆகிய இடு பொருட்களைப் பெற்று விநியோகித்தல், 1978-79-ஆம் ஆண்டில் 2,50,000 காய்கறி விதை பாக்கெட்டுகளும், 5,00,000 காய்கறி மற்றும் பழ நாற்றுகளும் இத்திட்டத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செயல்வினை முறைத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

288 வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன்
வசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 மார்ச் 17]

உண்மையிலேயே சென்னை போன்ற மாநகரங்களில் காய்கறிகள் விலை ஏறிக் கொண்டு போகின்ற நேரத்தில், இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் வந்திருப்பது நல்லதுதான். இதிலே நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், இன்றைய தினம் சென்னையிலே அர்பன் லேண்ட் சிலிங் என்று இருக்கின்றது. அந்த அர்பன் லேண்ட் சிலிங் விதியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். யார் யார் தங்களுடைய வீடுகளில் தோட்டங்கள் அமைத்துக்கொண்டு பயிர் செய்துகொண்டு இருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு கெல்லாம் அர்பன் லேண்ட் சிலிங் விதியிலிருந்து விதிவிலக்குத் தருவதாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதால், நகரில் உள்ள ஒரு 500 விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படும். அதே நேரத்தில் ஏராளமான காய்கறிகளை உற்பத்தி செய்யலாம். அந்தக் காய்கறிகளை நாம் கொள்முதல் செய்து மார்க்கெட்டிலே விற்றுக்கொள்ள முடியும். இதை நான் சொல்வதால், எதோ நான் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு என்று வாதாடுவதாக அங்கத்தினர்கள் நினைத்துவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 3, 4 கிரவுண்டுகள் வைத்திருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அண்ணா நகர், கே. கே. நகர் போன்ற பகுதிகளில் வைத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் அண்ணா நகரில் கிரவுண்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்குப் பலன் கிடைக்கும் என்பதற்காகச் சொல்கின்றார்களா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, அதனாலேதான் நான் கே. கே. நகரையும் சொன்னேன். சென்னையிலே இருக்கக்கூடிய 120 டி.விஷனிலேயும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும். 2 கிரவுண்ட், 3 கிரவுண்ட் வைத்திருப்பவர்கள், ஒரு அரை கிரவுண்ட், ஒரு கிரவுண்டில் வீடு கட்டிவிட்டு, மீதமுள்ள இடத்தில் இந்த மாதிரியான தோட்டங்கள் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் மக்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டும். இதனால் சென்னை வாசிகளுக்கும் காய்கறிகள் கிடைக்க வாய்ப்புகள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழகத்தில், இவ்வளவு பரந்து விரிந்து இருக்கின்ற தமிழகத்தில், இந்த விவசாயப் பயிற்சித் திட்டத்தின் கீழ் 13 வேளாண்மைப் பள்ளிகள் தான் இருக்கின்றன. இந்த 13 வேளாண்மைப் பள்ளிகளில் 390 இளைஞர்களுக்குத்தான் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு வருவது தொடரும் என்று சொல்லப்படு

[1978 மார்ச் 17] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

கிறது. அந்த அளவுக்குத்தான் பயிற்சி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் 4½ கோடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள். இவர்களில் 80 சதவிகிதம் பேர்கள் விவசாயத் தொழிலிலேதான் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்க 13 பள்ளிகள்தான் இருக்கின்றன. அதில் 390 பேர்கள்தான் பயிற்சி பெறுகின்றார்கள். இந்த எண்ணிக்கையைப் பற்றி நாம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமான மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டால் தான், நாம் விவசாயத் துறையில் முன்னேற முடியும். அப்படி ஈடுபடாததால் நாம் பின் தள்ளப்படுகிறோம் என்ற எண்ணம் மக்கள் மனதிலே ஏற்படாமலிருப்பதற்கு நமது அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சி எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள திட்டங்கன்பற்றியும், புதிய சகங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதைப்பற்றியும் படம் போட்டுக் காண்பிக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்த வரையிலே, முக்கியமாக விவசாய மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டதற்கு வானொலி தான் சிறந்தது. வானொலி பெட்டி மூலம் பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஒரு அரை மணி நேரம் தான் பிரச்சாரம் செய்யப்படுகிறது. அது போதாது. ஒரு 2 மணி நேரம் அல்லது 2½ மணி நேரம் ஒதுக்க வேண்டும். ரேடியோ ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கின்றது. சாப்பிட்டு விட்டு திண்ணையிலே உட்கார்ந்துகொண்டு ரேடியோ கேட்கிறார்கள். விஞ்ஞான முறையில் விவசாயத் துறையில் நாம் புத்தகத்தில் அச்சடித்துக் கொடுத்தால், அவர்கள் படிக்க மாட்டார்கள். தினிமா படம் போட்டுக் கரண்பித்தால் பார்ப்பார்கள். அதற்கு நம்மிடம் போதிய நிதிவசதி கிடையாது. மத்திய அரசிடம் தொடர்பு கொண்டு வானொலிப் பெட்டியில் 2 அல்லது 2½ மணி நேரம் பிரச்சாரம் செய்தால், விவசாயிகள் நிச்சயமாக பலன் அடைவார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மை மறுநிதி மற்றும் அபிவிருத்திக் கழகத் திட்டங்கன்பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் 20-21 ஆம் பக்கங்களில் ஏராளமான செய்திகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத் தின் நிதித் தேவையில் 75 சத வீதத்தை இக்கழகமும் மற்ற 25 சத வீதத்தை அரசும் ஏற்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்திலே செலுத்தப்பட்டு மாவட்டத்தில் 400 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் ரூபாய் 28.40 இலட்சங்கள் நிதி மதிப்பீட்டுடன் தென்னை மாங்களை வளர்க்கப் போவதாகச்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 மார்ச் 17]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த இடத்தில் என்று தெளிவாகக் குறிப்பு இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் வள்ளியூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 200 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் ரூபாய் 13.30 லட்சத்தில் நிதி மதிப்பிட்டுடன் மாங்களை வளர்ப்பதாக இருக்கிறது. அது எத்தெந்த இடங்களில் என்று தெரியவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் ரூபாய் 24.38 லட்சம் செலவில் 200 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பில் தோப்பாகவும் மற்றும் 35,000 மாங்கள் வரப்பில் வளர்ப்பதாகவும் இருக்கிறது. அது எந்த இடங்களில் என்று தெரியவில்லை. இப்படிப் பல இடங்களிலே நிறைவேற்றப் போவதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மார்ச் மாதம் வரையிலே அவர்களுக்குத் தெரியவில்லையா அல்லது தெரிந்தும் போடவில்லையா என்பது தெரியவில்லை. அதைப்பற்றித் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்ல, இப்படி பொதுவாக மாங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் என்ன ரக மாங்கள் என்று சொல்லவில்லை. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ரூபாய் 13.47 இலட்சம் நிதி மதிப்பீட்டில் எத்தனை மாங்கள் வளர்க்கப் போகிறார்கள், மீதி இடங்களில் என்ன மாங்கள் வளர்க்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. இந்த அரசுக்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். குஜராத், ஆந்திரா மாநிலங்களில் வேப்ப மாங்கள் வளர்க்கின்றார்கள். அதுபோல இந்த அரசும் வளர்க்க வேண்டும். அதனால் எதிர்காலத்திலே வேப்ப விதைகள் கிடைக்கும். அதிலிருந்து எண்ணெய் எடுக்கிறார்கள். அதற்கு அமெரிக்காவிலே கூட நல்ல கிராக்கி இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். டாடா நிறுவனங்களில் கூட இந்த வேப்ப எண்ணெயிலிருந்து சோப்பு செய்கிறார்கள். இன்னும் பலவிதமான பொருள்கள் செய்கிறார்கள். எனவே நான் வேப்ப மாம் வளர்ப்பதற்கு இந்த அரசு திட்டமிட வேண்டும். அதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தமிழ் நாடு வேளாண் தொழிற் கழகம் என்ன என்ன செய்யப்போகின்றது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 'அந்தத் தமிழ்நாடு வேளாண்மை தொழிற் கழகம் அடுத்த சில ஆண்டுகளில் பல புதிய திட்டங்களைச் செயல்படுத்த திட்டமிட்டுள்ளது. அவைகள் கீழ்வருமாறு: (1) செங்கற்பட்டு, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களில் தாவர எண்ணெய் உற்பத்தி தொழிற்சாலைகள், (2) எண்ணெய் வடித் தெடுக்கும் தொழிற்சாலைக்கூடிய துணைத் தொழிற்பேட்டை, (3) 'டிராண்ட்ஸ்' (பலதரப்பட்ட வேலைகளுக்கான) டிராக்டர் தயாரித்தல், (4) பூச்சிக்கொல்லி மருந்து மூலப் பொருள் தயாரிக்கும் ஆலை, (5) பஞ்சு அரைவ ஆலை . . .

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி],

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஆரம்பத்திலேயே பல தொழில்கள் உண்டாக்கினால், உள்ளபடியே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் என்பது போய் விடும். அடுத்த ஆண்டு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது, அந்தத் திட்டம் எப்போது திட்டவட்டமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட இருக்கிறது என்று பார்த்தால், அந்த விவரம் ஒன்றுமில்லை. திட்டங்களை எல்லாம் வைக்கிறார்கள். விவரங்களைக் கொடுக்கவில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் எப்போது வரும், எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-40)

அவசர காலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது, பணப் பயிர்களுக்கு வரி போட்டார்கள். ஆனால் அவசர காலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது, அதை அமுல் படுத்தவில்லை. இந்த அரசாங்கம் வந்த பிறகு அதை மாற்றுகிறோமென்று சொல்லி, கரும்பு, வாழை, மஞ்சள் பயிரிட்டால், வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் நிதி அமைச்சரைக் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்லாமல், விவசாயிகளைப் பாதிக்கும் வரிகளை ரத்து செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். நேற்றைய தினம் பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் சட்டப் பேரவையில் பேசியதைப் பார்க்கிறபோது, மின்சாரக் கட்டணத்தில் மூன்று பைசா அதிகரிக்குமோ என்ற பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கமும் வரியைக் கூட்டுகிறது. மாநில அரசு எவ்வளவு கூட்டும் என்பது தெரியாது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், மாநில அரசும், மத்திய அரசும் வரிகளைப் போடுவதில்லை என்ற நிலைக்கு வர வேண்டும். நெல்லுக்குக் கூடுதல் விலை கொடுத்தோமென்று சொன்னார்கள். நெல்லுக்கு 90 ரூபாய் என்று விலை நிர்ணயம் செய்தார்கள். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் எந்த இடத்திலும் கொள்முதல் செய்யவில்லை. உற்பத்தி செய்யும் நெல்லை, விவசாயி விரும்புகிற நேரத்திலே கொள்முதல் செய்ய வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் டேலூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை, விவசாயிகளிடத்திலே, அவர்கள் முதலில் பதிவு செய்தபோது, டன்னுக்கு 127 ரூபாய் தருகிறோமென்று சொல்லியில் போட்டுக் கொடுக்கும்போது 115 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களை உற்சாகப்படுத்த வேண்டுமென்பதற்காக ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் சப்ஸிடி கொடுக்கிறோமென்றும், 2,500 விவசாயிகளுக்குத்தான் கொடுப்போமென்றும், மீதமுள்ள 1,000 விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க மாட்டோமென்றும் சொல்லும்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 மார்ச் 17]

நிலையிருக்கிறது. இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏன் இப்படிப்பட்ட குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதைக் கண்டறிந்து, அவற்றை நீக்கிட மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்தத் துறை வளர வேண்டிய துறை. இந்தத் துறையை உற்சாகப்படுத்த எதிர்க் கட்சிகள் எப்போதும் துணையாக இருக்குமென்று கூறி, அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டு அமைச்சர்கள் பேச வேண்டும். அவர்கள் பேசுவதற்கு எதிர்க் கட்சித் துணைத் தலைவர் துணையாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. கோ. சி. மணி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிற இரண்டு இலாகாக்களின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளின்மீது நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒன்று நீர்ப்பாசனத் துறை; மற்றொன்று வேளாண்மைத் துறை. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்த நேரத்தில் நான் தங்கள் மூலமாக அரசுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேளாண்மைத் துறை, பொதுப் பணித்துறை, கூட்டுறவுத் துறை ஆகிய மூன்று துறைகளின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மீது விவாதிக்க இருக்கிறோம். அவற்றின்மீது நம் அவையில் வோட் எடுப்பதில்லை. எனவே, எதிர்காலத்திலே இதை மூன்று துறைகளையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்கள் ஒதுக்கி, இதை ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக மேற்கொண்டு, ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பேசுவதற்கும் போதிய வாய்ப்பு அளித்தால், அது பயனளிக்குமென்று கருதுகிறேன். காரணம், இந்த மூன்று இலாக்காக்களும் எப்போது சேர்ந்து, தொடர்ந்து பணியாற்றுகின்றனவோ அப்போதுதான் அது நல்ல பலனை அளிக்க முடியுமென்று, என்னைப் பொறுத்த வரையில் பல நேரங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த மூன்று இலாக்காக்களும் இணைந்து பணியாற்றுகின்றனவா என்றால், இல்லை. பல நேரங்களில் குறைபாடுகள் காணப்படுகின்றன. நடுவில் வருவாய்த்துறை இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நீர்ப்பாசனத் துறையைப் பொறுத்த மட்டில், இயற்கைக் கோளாறுகள், தாமராக ஏற்படுகிற கோளாறுகள், விவசாயிகளின் கோளாறுகள் இவ்வளவும் சேர்ந்து சில நேரங்களில் மொத்த உரு எடுத்து, பயங்கரமான நிலையை ஏற்படுத்துகின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், விவசாயிகளாக இருக்கிற நாங்கள் கொஞ்சம் சிக்கனத்தைக் கையாளவில்லை என்பதை நானே ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நாங்கள் பூரணத் துவம் பெறவில்லை. கிடைக்கிற தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு, காலத்தில் விவசாயம் செய்யும் அளவுக்கு நாங்கள் இன்னும் வரவில்லை. அதை நான்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. கோ. சி. மணி]

மறுக்கவில்லை. அதே போல அந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அறிவிப்புகளைத் தக்க நேரத்தில் தருகிறார்களா என்றால், இல்லை. இந்த ஆண்டிலேகூட இந்த மன்றத்திலே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொன்னேன். இருக்கிற மேட்டூர் அணைத் தண்ணீரைத் திறந்துவிடுங்கள்; இதைவிட குறைவாக இருந்தபோது, ஏற்கனவே இருந்த அரசு திறந்து விட்டிருக்கிறது; இன்னும் காலம் தாழ்த்தினால், பெருமழை வந்து குறுவை பாதிக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்று சொன்னேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவைதான் நல்லமுறையில் எதிர்பார்க்கும் சாகுபடியாக இருக்கிறது; அதில் கிடைக்கும் பலனிலிருந்து மற்ற மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கும் நிலைமைகூட இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்போதுகூட காலம் தாழ்த்தினார்கள். கர்நாடக சர்க்காரிலிருந்து தண்ணீரைக் கேட்டுப் பெற்றுத் தருகிறோமென்று சொன்னார்கள். போனார்கள், அரை நாளில் திரும்பி வந்து தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டதென்று பத்திரிக்கையில் செய்தி கொடுத்தார்கள். தண்ணீர் கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். எவ்வளவு கிடைக்கும், எதிலிருந்து கிடைக்கும் என்று கேட்டதற்கு, இதிலிருந்து கிடைக்குமென்று சொன்னார்கள். மன்றத்திலே வாக்குறுதி தரப்பட்டது. ஆனால் ஆற்றிலே தண்ணீர் வரவில்லை. சிதிநாள் கழித்து மழை பெய்தது. எனவே இவர்கள் சொன்ன தண்ணீர் வந்ததாக நம்ப முடியவில்லை. மழை பெய்த பிறகுதான் தண்ணீர் வருகிறது. தண்ணீர் தேவையில்லாத நேரத்தில் தண்ணீர் வருகிறது. ஆரம்பத்திலே பருவநிலை கோளாறு அடைந்ததால், பிற்பகுதியில் மழை பெய்து, குறுவை சாகுபடி கணிசமான அளவுக்குக் கிடைத்திருக்கிற தென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குறுவை சாகுபடி அதிகம். அதிலே விளைவு காணப்பட்டது அதிகம். அதில் எந்தவிதமான தவறும் இல்லை. அந்தப் பலன் விவசாயிகளுக்குக் கிட்டிற்று? கிடைக்கிற சூழ்நிலை இருந்ததா? நட்டபிறகு, பருவமடைந்து, விளைந்திருக்கிற நெல்லின் மசுகூலைப் பார்த்து, மொத்தம் கிட்டிவிட்டது என்று சொன்னால், நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொள்வதாகும். அறுவடைக்குத் தயாராக இருந்தது. சில இடங்களில் அறுவடையே ஆகவில்லை. சில இடங்களில் அறுவடையாகி, 30 மூட்டை கண்டுமுதல் ஆகிற இடத்தில் 10 மூட்டை கண்டுமுதல் ஆகியிருக்கிறது. இது இடையில் ஏற்பட்ட தொல்லை. இதை நான் மறுக்கவில்லை, மறைக்கவில்லை. வெள்ளம், புயலால் ஏற்பட்டது. அதற்காக இந்த மன்றத்தில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதிகள் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டனவா என்றால், இல்லை. இந்த ஆண்டு மட்டும் குறுவை சாகுபடி பரிபூரணத்துவம் பெற்றிருந்தால், என்னையிட மகிழ்ச்சி அடைபவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது. ஏறத்தாழ திட்டங்கள் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 17]

பாரபட்சமற்ற முறையில் சிறிய, பெரிய விவசாயிகளுக்குப் பூச்சிக்கொல்லி மருந்து 25 சதவிகித மானியத்தில் கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லப்பட்டது. எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது? எவ்வளவு கொடுக்கப்பட்டது? ஏன் இதில் இல்லை? என்ன காரணம்? இதனால் மாவட்டங்களில் எத்தனை ஏக்கர்கள் பயன்பெற்றன? மொத்தம் கொடுத்த அளவு எவ்வளவு? ஏன் இதில் குறிப்பிடவில்லை? அங்கே கொடுத்திருக்கிறபோது, கொடுத்து முடிந்துவிட்ட போது, இந்த அறிக்கையை அதற்குப் பிறகு வைக்கிறபோது, ஏன் இதில் அந்த விவரங்கள் இல்லை? எத்தனை பேருக்கு, எத்தனை ரூபாய்க்கு, எவ்வளவு கொடுத்தீர்கள்? எத்தனை ஏக்கர் அதனால் பயன் அடைந்தது என்று ஏன் இந்த அறிக்கையில் சொல்லவில்லை? விளக்கக் குறிப்புதானே இது. இதிலே அதைத்தானே சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே சொன்னீர்கள். அறிவிப்புக்களைத்தானே சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எத்தனை பேர்கள் பயன் பெற்றார்கள், எவ்வளவு ஏக்கர்கள் பயன்பெற்றன என்ற புள்ளி விவரம் இருக்கிறதா? எவ்வளவு பூச்சி மருந்து, உரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? விதை கொடுக்கப்பட்டதா? விதை கொடுக்கும் சூழ்நிலை உங்களிடம் இல்லை. யாராவது விதை வாங்கியிருக்கிறார்களா? எத்தனை பேர்கள் என்ற புள்ளி விவரம் ஏன் கொடுக்கவில்லை? கொடுத்திருக்கிறோம் இந்தனை பேருக்கு என்று ஏன் சொல்லவில்லை? நாங்கள் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறோம். கொடுக்கத் திட்டம் இருக்கிறதென்று சொல்லுகிறீர்கள். திட்டம் தீட்டப் பட்ட அடிப்படையிலே பலன் பெற்றவர்கள் எத்தனை பேர்? மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களிடம் விளக்கம் எதிர்பார்க்கிறேன். கொடுத்துள்ள குறிப்பில் இல்லையென்றாலும், அவர்கள் தெளிவாகப் பதில் சொல்லும்போது, எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது; எவ்வளவு ஏக்கர்கள் பயன்பெற்றன என்ற புள்ளி விவரத்தை வைத்தால், நான்கு. திருப்தி அடையலாம். நமக்குத் தெரியாத அளவுக்கு இவ்வளவு பேர் களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று பெருமைப் படலாம். திட்டங்களைப் போடும்போது, அந்தத் திட்டங்களால் பயன் கிடைக்குமென்ற எண்ணத்தோடு போடுகிறோம். அதில் வேறுபாடு இல்லை. அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, இந்தத் துறையில் நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விட்ட

[பிற்பகல் 12.50]

தென்ற உண்மையை ஒத்துக்கொள்ளத் தயங்குவதன் காரணம் என்ன? ஏன் அப்படித் தயங்க வேண்டும்? இதில் போட்டிருக்கிற திட்டங்கள் முடிந்து போய்விட்டன, அவைகள் நிறைவேறிவிட்டன. ஆனால் பலன் கிடைக்கிறதா, உதாஹங்கள்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. கோ. சி. மணி]

சிறு நீர்ப் பாசனத் திட்டத்திற்காக 24 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதற்காக மதிச்சி யடைகிறேன். அது போதுமானதுதான். அத்தொகை முழுவதையும் இந்த வருடமே செலவு செய்ய முடியுமா? தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஐந்து திங்களுக்குள் வேலையை ஆரம்பித்து முடிக்க வேண்டும். இதுவரையில் இலாக்கா பூர்வமாக இருந்தது, இதற்கு மேல் கமிட்டிக்கும், அரசியல் கட்சி என்ற பெயரில் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுடைய கமிட்டிக்கும் போக வேண்டும். அந்தக் கமிட்டியில் உள்ளவர்கள்தான் இன்னின்ன வேலைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு செய்ய வேண்டும். அந்தக் கமிட்டியிலே அங்கம் பெற்றவர்கள் தனக்குத் தெரியாமல் எதுவும் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் பார்த்துத்தான் நடக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். எங்களுக்குத் திருப்தி அளித்தால்தான், நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுவோம் என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எக்கியூட்டிவ் என்ஜினியர், சூப்பிரின்டென்ட்டிங் என்ஜினியர் ஆகியவர்கள் தவறு செய்தால், அரசாங்கத்தில் புகார் கொடுக்கலாம். சாதாரண ஒரு வேலையை ஆரம்பிக்கும்போதே இவ்வளவு சங்கடங்கள். ஒரு பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கான வேலையைத் தொடங்க வேண்டுமென்றால், அதிகாரிகள் 'நீங்கள் இன்னொரைப் போய்ப் பாருங்கள்' என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒரு வாய்க்கால் கட்ட வேண்டும். ஒரு புதிய திட்டத்தைப் போட வேண்டும் என்று ஒரு மகஜரைக் கொடுத்தால், அதற்காக எஸ்டிமேட் தயார் செய்து அதை காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது என்பது இல்லை. வேலை தொடங்க வேண்டுமென்றாலே, நீங்கள் அவரைப் போய் பாருங்கள்' என்று சொல்லு கிறார்கள். அடுத்து யாரிடத்திலே காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது? அந்தக் கமிட்டியார் சொல்லுபவரிடத்திலேதான் காண்ட்ராக்டைக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சங்கடம் வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சரி, அவர்களாவது காண்ட்ராக்ட் எடுக்கிறார்களா என்றால், அதுவுமில்லை. அவர்கள் ரூதவிலே எடுப்பார்கள், பிறகு அதை வேறு ஒருவரிடத்திலே கொடுப்பார்கள். இது போன்ற நிறைய சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் தேவையல்லாதது. இதனால் என்ன பலன்? எங்கள் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை விட்டு விட்டார்கள் எஸ்-ரே, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை அந்தக் கமிட்டியில் போடவில்லையென்றே நான் சொல்லவில்லை. இதெல்லாம் தேவைதானா என்று கேட்கிறேன். இதையெல்லாம் சொன்னால், நான் சொல்லுகிறேன் என்று மறுத்துவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் எனக்குண்டு. நான் சொல்லுவதற்காக அதை மறுக்க வேண்டாம்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 17]

நீர்ப்பாசனத் துறையை வகிக்கிற அமைச்சர் அவர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது. நல்ல பலன் ஏற்பட வேண்டுமென்று அவரிடத்திலே நான் சொல்லுகிறேன். அவருக்குப் புரியும். ஆனால் அரசியலில் கட்டுப்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாகக் கூடாது. இது அவருக்குப் புரிகிறது. நான் இதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்லவில்லை. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களாவது இதைச் சுத்தப்படுத்தினால், நல்லதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். கொள்கையைத் திட்டவாட்டமாக அறிவிக்காத காரணத்தால், பல வேலைகள் சடைப்பட்டிருக்கின்றன. சிறு சிறு வேலைகள் கூட பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போது செய்யவில்லையென்றால், மழைத் தண்ணீர் வந்த பிறகு, வேலையைச் செய்ய முடியாது. முறையான கான்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்கள் கூட அஞ்சுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம், முதலில் அவர்கள் எக்சிடியூட்டிவ் என்ஜினியரைப் பார்க்க வேண்டும். பிறகு அசிஸ்டென்ட் என்ஜினியரைப் பார்க்க வேண்டும். சூப்பர்வைசரைப் பார்க்க வேண்டும், பிறகு எம்.எல்ஏ. வைப் பார்க்க வேண்டும். அதையெல்லாம் தாண்டி கட்சியில் இருக்கிற கமிட்டியில் உள்ளவர்களைப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு சங்கடங்களை ஒப்பந்தக்காரர்கள் சந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே போடக் கூடிய திட்டங்கள் ஏப்டில்தான் இருக்குமே தவிர, நாட்டிலே சரிவரப் பணிகளைச் செய்ய முடிவதில்லை.

இன்னும் கூட ஆற்றுப் பகுதிகளில் ஆக்கிரமிப்புக்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னேன். ஏற்கனவே ஒரு முறை ஆக்கிரமிப்பாளர்களை வெளியேற்ற அதற்குரிய அதிகாரங்களை பொதுப்பணித் துறையில் உள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னேன். சட்டரீதியாக பி.டபிள்யூ.டி.க்குச் சொந்தமான நிலங்களில் செய்துள்ள ஆக்கிரமிப்புகளை வெளியேற்ற ரெவின்யூ இலாகாவின் பி.மெமோ கொடுத்து வெளியேற்ற வாய்ப்பளிப்பது தேவையில்லை. அங்கே இருக்கிற மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்திலே இது குறித்து ஒரு தீர்மானம் போட்டு, அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியதாகவும், அதை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டு ஒரு அரசாணையைக் கூட போட்டிருப்பதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். நான் நேராகப் பார்க்கவில்லை. ஆனால் திரும்பவும் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கே மாற்றிவிட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அதைக் காலி செய்வதற்கு அரசாங்கம் தயாராக இருந்தும், பி.டபிள்யூ.டி. தயாராக இருந்தும், அதற்காகத் தொகையை ஒதுக்கியும்கூட, அங்குள்ள கர்னத் தீவடைய ஒத்தழைப்பு இல்லாத காரணத்தால், ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவழிக்கப்பட... முடியாமல் இருக்கின்றது. இது போன்று எத்தனை ஊர்களில் நடந்திருக்கின்றது? இது ஏன்? ஒத்துழைப்பு இல்லாத காரணத்தால்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. கோ. சி. மணி]

ஆக்கிரமிப்புகளைக் காலி செய்ய முடியாமல் சவுக்குத் தோப்புகளாகவும், மிளகாய்க் கொல்லையாகவும், வாழைத் தோப்பாகவும் மாறியிருக்கின்றன. ஆறு என்று ஒன்று இருக்கிறது. வீரச்சோழனாறு, மஞ்சளாறு, வெட்டாறு, வெண்ணாறு என்று இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே உள்ளபடியே பார்க்கும்போது, மிளகாய்க் கொல்லையாகவும், வாழைத் தோப்பாகவும் காட்சியளிக்கிறது. ஆக்கிரமிப்பைக் காலி செய்வதற்காக ஒதுக்கிய தொகை செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? ரெவின்யூ இலாக்கா ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் காலி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. சில இடங்களில் அரசியல் தலையீடு காரணமாகவும் ஆக்கிரமிப்புகளைக் காலி பண்ண முடியாமல் போகிறது. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் நான் சொல்லும் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு ஒரு புள்ளி விவரத்தைத் தயாரியுங்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், எத்தனை ஆறுகள், ஏரிகள், குளங்கள், வாய்க்கால்கள், ஏ-கிளாஸ் சேனல்கள், பி-கிளாஸ் சேனல்கள் இருக்கின்றன என்றும், அதில் எந்தெந்த இடங்களில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்றும் புள்ளி விவரத்தைத் தயார் செய்யுங்கள். யாரிடமும் சொல்லாமல் அரசாங்கமே இந்தப் புள்ளிவிவரத்தைத் தயார் செய்து அவர்களைக் காலி செய்ய எத்தனை ரூபாய் ஆகும், எத்தனை வருடங்களில் அவர்களை அகற்றி விடலாம் என்ற விவரங்களைத் தயாரித்தால், கிடைக்கிற தண்ணீரை வைத்துக்கொண்டு சிக்கனமாகச் செலவழிக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கும் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், அரசாங்கம் தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்லக் கூடாது. தண்ணீர் கொடுப்பதாகச் சொல்ல வேண்டும். இருக்கிற தண்ணீரை எப்படியாவது உபயோகத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

வெள்ளம் வந்த பிறகு உடைப்பு ஏற்பட்டது. 'கிளிக்கட்டிலே ஏற்பட்ட உடைப்பு தஞ்சை சாகுபடியை எப்படிப் பாதிக்கும்' என்று சில அமைச்சர்கள் பேசியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நான் சொல்லுவது, விஞ்ஞான வளர்ச்சி பெற்ற இந்த நேரத்தில் உடைப்பை அடைக்க சவுக்கு மரம், சிமெண்ட், மணல் முதலாம், ஆகியவைகளை வைத்துக் கொண்டு அடைக்கிறார்களே, அது எப்படி முடியும்? அவற்றை அடைக்க எவ்வளவு நாட்கள் ஆகும்? 33 நாட்கள் ஆகியிருக்கின்றன. போர்க் காலப் பணியாக அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 நாட்களில் அடைப்பது போர்க்காலப் பணியா? வெள்ளம் தேங்கி, அதற்குப் பிறகு நடவு நட்டு, சம்பா சாகுபடிக்கு வரும் போது தண்ணீர் வராமல் வீணாகிப் போய்விட்டது. ஒரு நேரத்தில் தண்ணீர் மயமாக இருந்தது. ஒரு நேரத்தில் நீர் கிடைக்காமல் பயிர் வீணாகிறது; ஒரு நேரத்தில் நீர் அதிகமாகி பயிர் வீணாகிறது. சர்க்கார் இதிலெல்லாம் அக்கறை எடுத்துக் கொண்டு கூடுமான வரையில் விரைவாக சாகுபடிக்கு நீர் கொடுக்க

[திரு. கோ. சி. மணி]

[1978 மார்ச் 17]

காலத்திற்கேற்றவாறு புதிய நடவடிக்கை எடுத்தால் என்ன? மறுபடியும், ஆரம்பக் காலத்திலே செய்தார்களே அதைப் போலவே சவுக்கு மரத்தையும், சாக்கு மூட்டையையும் வைத்து அதே கதையைத்தான் இல்லறம் செய்து வருகிறார்கள். இதுபோன்று செய்வதை விஞ்ஞான முறையில் செய்ய முடியாதா? பெரிய டின் ஷீட் வந்திருக்கிறது, சீக்கிரத்தில் அடைத்துவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். 15 நாள் கழித்துப் பார்த்தேன், வழக்கம் போல் மூன்று நான்கு புல்டோசர்கள்தான் வந்திருந்தன. வழக்கம் போல் சவுக்கு மரத்தையும், சாக்கு மூட்டையையும்தான் பயன்படுத்தினார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: ஏற்கெனவே 15 நிமிடம் ஆகிறது. பத்து நிமிடம்தான் என்று ஒப்பந்தம்.

திரு. கோ. சி. மணி: இன்னொரு ஐந்து நிமிடம், ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பாசன ஆயக்கட்டுக்களைப்பற்றிச் சொல்லி விடுகிறேன். வரிகள் போடுவதற்கும், வரிகளை நீக்குவதற்கும், அவற்றை ஒத்தி வைப்பதற்கும், பணிகள் நடந்திருப்பதாக விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தொடர்பேயில்லை. குறிப்பாக, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலம் வட்டத்தில், தொழுதூர் என்ற ஊர். அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அங்கே 23 வருடங்களுக்கு முன் 1955 ஆம் ஆண்டில் ஒரு ஏரி கட்டப்பட்டது. ஏறத்தாழ 28 ஆயிரம் ஏக்கருக்குப் பாசனம் அளிக்கக் கூடியது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது வரையில் ஒரு வருடம் கூட தூர் எடுக்கப் படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. அதுபற்றி என்னிடம் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தகவலின்படிதான் நான் சொல்லுகிறேன். நான் பயணம் போனபோது கேட்ட தகவல்தான் சொல்லுகிறேன். 1923-ல் கட்டப்பட்ட அந்த புராஜெக்ட் ஏரியில் இதுவரையில் தூர் எடுக்கப்படவில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். இடையில் தூர் எடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அது தெரியவில்லை. தேவையான அளவுக்கு இல்லையென்று சொல்லுகிறார்கள். தூர் எடுத்ததாக யாருக்குமே தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதில் பாதிதான் விளைகிறது. ஆனால் இந்தப் பசலிக்கு அதிகமான நிலத் தீர்வையை ரெவின்யூ இலாகாவின் அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைத்

(பிற்பகல் 1-00)

தங்கள் மூலமாக பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறேன். இந்த ஆண்டு நீர்வரியை உயர்த்துவது கொடுமையானதாகும். அப்படி உயர்த்தப்பட திட்டமிருக்குமேயானால், இந்த வருடம் ரத்து செய்து, புதிதாகப்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. கோ. சி. மணி]

பொருளாதார வரி இல்லாமல் இருக்க நடவடிக்கைகளை நமது பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

* மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்று வேளாண்மையையும் பாசனத்தையும் ஒன்றுக்கி, 'நீரின்றி அமையாது உலகு' என்று சொல்வதற்கு இணங்கவும், 'வரப்பு உயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயர கோல் உயரும்' என்று சொல்வதற்கு இணங்கவும், வேளாண்மையையும், பாசனத்தையும் ஒன்றுக்கி, இங்கே மேலவையிலே 8 உறுப்பினர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில், ஏதோ விவரப் புரியாதவர்கள் இந்த அமைச்சரவையில் வந்து விட்டார்களோ என்று எண்ணுண்டி அளவுக்கு மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். கிளிக்கண்டு பகுதியில் உடைப்பு எடுத்ததற்கும் தஞ்சையில் தண்ணீர் வருவதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்ற கருத்தை விவரமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி: துணைத் தலைவரவர்களே, கேள்விப்பட்டேன், எந்த அளவுக்கு உண்மையோ, தவறோ நான் அறியேன் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணிக்குத் தெரியுமா, தெரியாதோ, கலப்பையால் உழுது, நெல்லை விதைத் தோம் என்றால், தண்ணீர் பாய்ச்சாமல் கூட அறுவடை செய்ய முடியும் என்று சொன்னவர்கள் பழைய அரசில் இருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் பழைய அரசில் இருந்தார்கள் என்று சொல்லும்போது, உண்மையிலேயே இங்கே திரு. கோ. சி. மணிக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வோன், கிளிக்கண்டு பகுதிக்கும் தஞ்சைக்கும் என்ன சம்பந்தம் இருக்கிறது என்பது விவசாயத்தில் சரிபட்டிருக்கின்ற என்னைப் போன்றவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது மட்டுமல்ல. புயலும் வெள்ளமும் ஏற்பட்ட நேரத்தில் முதன் முதலாக, அமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றிச் கொண்டவன் என்ற முறையிலும் அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் குறைகளைக் கேட்கவும், கிளிக்கண்டு பகுதிக்கு முதன்முதலாகச் சென்று அங்கே வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு முதல்தகவி அளித்தவன் நான் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் கிளிக்கண்டு பகுதி

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 17]

அமைச்சருக்குத் தெரியாத பகுதி என்பது போலவும், அங்கேயிருந்து தண்ணீர் ஏங்கே போகிறது என்று அமைச்சருக்குத் தெரியாதது போலவும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கோ. சி. மணி : துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சொன்னதாக அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், அது எந்த அளவுக்கு உண்மையோ, தவறோ தெரியாது என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆனால் பழைய அரசுகள் எவ்வளவு தூரம் விவசாயிகளுடைய துன்பத்தையும், துயரத்தையும் நீக்காமல், கஷ்ட நஷ்டத்தைப் போக்காமல், படுகிற இன்னல்களையும், இடர்பாடுகளையும் நோக்காமல் இருந்தார்களோ, அந்த இன்னல்களையும், இடர்பாடுகளையும் நீக்கி, கஷ்டத்தைப் போக்கி, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட கடந்த 8 மாத காலமாக வேளாண்மைத் துறையில் கவனத்தைச் செலுத்தி, அதன் மூலமாக இன்று விளைச்சலைப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், நெல் உற்பத்தியில் இன்று தமிழகம் தன்னிகர் இல்லாத மாநிலமாக விளங்குகிறது. கடந்த ஆண்டு 1976-77-ல் 53 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி என்றால், இன்று 1977-78-ல் 62 லட்சம் டன் அரிசியாக உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டியிருக்கிறோம். இதைச் சொல்லுகிற நேரத்தில், புயலும், வெள்ளமும் அடித்து எங்கே கோர விபத்து ஏற்பட்டு, அதனால் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடுவார்களோ என்ற நிலைமையிலும் கூட இப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல விளைச்சலை இந்தத் துறை செய்து காட்டி இருக்கிறது என்று சொல்வதில் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே நேரத்தில் பல்வேறு திட்டங்களை வேளாண்மைத் துறை மூலமாக நடப்பு ஆண்டுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். கடந்த 8 மாத காலமாக இந்த அரசு என்ன சாதித்துவிட்டது என்று சொல்லி, பழைய அரசில் இருந்தவர்களும் மாற்றுக் கட்சித் தோழர்களும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அதிகமாக வேளாண்மைத் துறையைப்பற்றிக் குறைபட்டுக் கொள்ளாவிட்டாலும், இந்த நேரத்தில் சாதனைகள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கடந்த 8 மாத காலமாக இந்த அரசு என்ன சாதித்து விட்டது என்று யாரும் கேட்கவில்லை. விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்தப் பிரச்சினை உருவாகக் கூடாது என்பதற்காக முன்பிருந்த அரசாங்கம் . . .

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் நல்ல விவசாயி என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் எப்படிப்பட்ட விவசாயம் செய்கிறார் என்பதும் எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனாலும் அவர் விவசாயி, விவசாயி என்று விவசாயிக்காகப் பரிந்து பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது, எனக்கு வருகிற எண்ணம் எல்லாம் உண்மையிலேயே அவர் எப்படியோ இந்த அமைச்சரவையில் பொறுப்பு ஏற்காமல் இருந்து விட்டாரே என்பதுதான். அந்த ஏக்கப் பெருமூச்சுத்தான் அடிக்கடி எனக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், அவர் செய்கின்ற விவசாயத்தைப்பற்றி அதிகமாக இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லாவிட்டாலும், இந்த நேரத்தில் இந்த ஆட்சி செய்த சில சாதனைகளைச் சொல்லும்போது அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள், பாராட்டு வார்கள் என்ற எண்ணத்துடன் தான் இந்தச் சாதனைகளை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறைக்கு ஒரு சவாலாக, இயற்கை தன்னு சேற்றத்தால் தமிழகத்தினுடைய விவசாயிகளுக்கு சேதத்தை விளைவித்ததோடு, உயிருக்கும் உடமைக்கும் பெரும் தீங்கை விளைவித்தது. அப்படியிருந்தும் அயரா நெஞ்சம் கொண்ட நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற உயிரிய எண்ணத்தோடு உழைத்ததன் பயனாக கடந்த ஆண்டு 53 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகி இருந்ததை இந்த ஆண்டு 62 லட்சம் டனாக அதிகரித்துக் காட்டியுள்ளார்கள்.

அடுத்ததாக, எந்த ஆண்டும் உபயோகிக்காத அளவுக்கு உரம் இந்த ஆண்டு 2.5 லட்சம் டன் அளவுக்குத் தழைச் சத்து உரம் விவசாயிகளால் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது இதுவரையில் எந்த ஆண்டிலும் இல்லாத ஒரு புதிய சகாப்தமாக இந்த ஆண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, உண்மையிலேயே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். அடுத்ததாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் கடந்த ஆண்டில் 48 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப் பாப்பில் மட்டிமே நெல் பயிரிடப்பட்டு இருக்க, இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னாலே, அந்த 48 ஆயிரம் ஏக்கர் என்ற நிலையை மாற்றி, நான்கு லட்சத்து எட்டாயிரம் ஏக்கரில் அங்கே நெல் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது, நீங்கள் உண்மையிலேயே இந்த வேளாண்மைத் துறையைப் பாராட்டுவீர்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தாற்போல், சான்றிதழ் விதைகளை இலாக்கா மூலமாக அதிகாரிகளால் செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை மாற்றி, இன்று அதற்கு என்று தனி அதிகாரிகளை நியமித்து அவர்கள் மூலமாக நல்ல தரமான விதைகளை விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உற்பத்தி செய்து

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 17]

கொடுப்பதற்கு உண்டான சாத்தியக்கூறுகளை இந்த அரசு செய்து காட்டியிருக்கிறது. அடுத்தாற்போல் வேளாண்மை விளைபொருள் விற்பனைப் பணிகளை கண்ணும் கருத்துமாக கவனிக்கத் தனியாக ஒரு இயக்குநர் அலுவலகம் துவக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலமாக, ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தின் மூலமாகக் கிடைத்த வரி கடந்த ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு 10 சதவிகிதம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் எந்த ஆண்டுமே இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு பெய்த மழையாலும் புயலாலும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு எந்த அரசும் செய்யாத, இதுவரையிலும் செய்யாத, சலுகைகளை, ஏறத்தாழ 20 சலுகைகளை இந்த அரசு செய்து கொடுத்திருக்கிறது. மேலும் வேளாண்மைத் துறை மூலமாக இந்த ஆண்டு 16 புதிய வீரிய ரகங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும், வேளாண்மை பல்கலைக் கழகத்தின் மூலமாக, 8 புதிய ரகங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கரும்பு விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகின்ற விலை, சர்க்கரை சத்து, மற்றும் கிடைக்கும் நன்மை ஆகியவைகளை நிர்ணயித்துக் கூட்டுறவு ஆலைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மத்திய சர்க்கார் குறைந்தபட்ச விலையான 8.5 விழுக்காட்டுக்கு ரூபாய் 85 என்று குறித்திருந்தாலும், தமிழ் நாட்டிலுள்ள 20 சர்க்கரை ஆலைகளிலும் அதற்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் கரும்பு சாலை அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழாக சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு அதிகமாக 32.67 கிலோ மீட்டருக்கு சாலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது; 60.83 கிலோமீட்டருக்குத் தார்போடப்பட்டுள்ளது. இந்த அரசு பொறுப்பு ஏற்கும்பொழுது, ஏறத்தாழ 400 விவசாயப் பட்டதாரிகள் வேலையில்லாமல் இருந்தார்கள்.

(மிற்பகல் 1-10)

இன்றைய அரசு பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்ட பின்னால் 400 ஆக இருந்தது குறைக்கப்பட்டு இன்று 150 விவசாயப் பட்டதாரிகள் மட்டுமே வேலையில்லாமல் இருக்கின்றனர் என்ற நிலை உள்ளது. எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு இந்த ஆண்டு நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பளவு அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழைய அரசில் குறிப்பிட்ட சில இடங்களில்தான் உரம் கிடைக்கும் நிலைமை இருந்தது. இப்போது எங்கே வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் உரமும் பூச்சி மருந்தும் கிடைக்கிற நிலைமையை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆராய்ச்சிப் பணிகள் மூலமாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதிய ரகங்களுக்கு பழைய அரசியல் வாதிகளின் பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நெல்லுக்கு கருணா என்று பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. பாசிப்பயறுக்கு அஞ்சகம் என்று

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

பெயரிட்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட பெயர்களை உடனடியாக நீக்கிவிட்டு நெல்லுக்கும் பாசிப்பயறுக்கும் யார் அந்த ரகத்தைக் கண்டுபிடிக்கிறார்களோ அப்படிக் கண்டுபிடித்த விஞ்ஞானிகளின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்றும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கண்டுபிடிக்கிற தன்மை இருந்தால், அந்த ஆராய்ச்சிப் பண்ணையின் பெயர் வைக்க வேண்டுமென்றும் இன்றைய அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது.

1977-78-ல் வேளாண் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒரு மினளக் கல்லூரி துவக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண் பெருமக்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு உயர் மட்டக் குழு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அக்குழுவின் இதுவரை நான்கு தடவை கூடி, முக்கியமான பிரச்சினைகளை அணுகி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு ஏற்பட இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுடைய நிலைமையை ஆராய்ந்து அவர்கள் பெறும் கொள்முதல் விலையைக் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு நெல் கொள்முதல் விலையை மோட்டா ரகத்திற்கு ரூ. 90 என்றும் நடுத்தர ரகத்திற்கு ரூ. 95 என்றும் நிர்ணயிப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளை இந்த அரசு ஆராய்ந்து உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. முக்கியமான திட்டமான பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்தைப்பற்றிப் பல உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள்.

பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம் மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. 7-3-1978-ல் பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டத்தின் சார்பாக மத்திய அரசின் மூலமாக டெல்லியில் ஒரு கூட்டம் நடைபெற்றது. அதில் தமிழகத்தின் சார்பில் நாம் கலந்துகொண்டிருக்கிறோம். மாநில அரசு இந்தத் திட்டத்தின் தவணைத் தொகைகளிலும், உரிமைக் கோரிக்கைச் செலவுகளிலும், 25 சதவிகிதத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கருத்தையும், அதுவடை சோதனைகளில் திடைக்கும் விளைச்சல் அளவையும் இதர நிர்வாக உதவிகளையும் மாநில அரசு அவ்வப்போது அளிக்க வேண்டும் என்றும் இம்முன்மாதிரித் திட்டத்தை இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு காப்புறுதிக் கழகம் நடத்திய பின், மாநில அரசே இத்திட்டத்தை ஏற்று நடத்த ஒப்புக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் அவர்கள் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே பயிர்க் காப்புறுதித் திட்டம் உரிய வகையில் மத்திய அரசு உதவியுடன் மாநிலத்திற்கு வர இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான வேளாண்மைத் துறையின் கொள்கை விளக்கத்தில் புதிய திட்டங்கள் என்ற வகையில் பல்வேறு திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. திட்டங்களை வரிசைப்படுத்திச் சொன்னால், காலம் அதிகமாகும்.

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 17]

மேலும் வேளாண் தொழில் கழகத்தின் மூலமாக திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ் நாடு வேளாண் பண்ணைக் கழகத்தின் திட்டமாக பல்வேறு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் படித்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

ஒரு கருத்தை மட்டும் இந்த நேரத்தில் வேளாண்மைத் துறை சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேளாண் பெருமக்களின் பிரச்சினைகளை இந்த அரசு ஆராய்ந்து வருவதோடு, அவர்களுக்கு நல்ல உதவிகளைச் செய்யவும் அதே நேரத்தில் ஏற்ற விலையைப் பெற்றுத் தர வேண்டுமென்பதில் இந்த அரசு உன்னிப்பாகவும் கவனமாகவும் இருந்து வருகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பால் வள நிறுவனம் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த அரசு பொறுப்பேற்றதற்குப் பின்னால் சில சாதனைகளை, பால்வள நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், செய்திருக்கிறோம். அதைக் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்று இன்றியமையாத கடமை என்று கருதுகிறேன். பால் கொள்முதல் அளவு கடந்த ஜூலை 1977-ல் 1,87,207 லிட்டராக இருந்தது அதிகரித்து 1978 பிப்ரவரியில் அதிகரித்து 2,05,987 லிட்டராக உயர்ந்திருக்கிறது. பால் விற்பனை அளவில் 1977 ஜூலை மாதத்தில் இரண்டு லட்சம் லிட்டராக இருந்ததை இப்போது 2,10,871 லிட்டராக அதிகரித்திருக்கிறோம். சென்னை மாநகரத்தில் உள்ள முழுநேர பால் அங்காடிகள் 104 ஆக இருந்ததை 116 ஆகக் கூட்டியிருக்கிறோம். பால் விற்பனை செய்யும் டெப்போக்கள் 454 என்பதை 456 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். பால் வள நிறுவனத்திடமிருந்து பால் வாங்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கை ஒரு லட்சத்து முப்பதாயிரமாக இருந்தது 1,46,000 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. பால் விற்பனை செய்ய புதிதாக எடுக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் உள்ள நகரங்களின் எண்ணிக்கை 8 ஆக இருந்ததை 12 என ஆக்கியிருக்கிறோம். பால் வளத் துறையினால் பயன்பெறும் விவசாயிகள் எண்ணிக்கை 1 லட்சத்து 80 ஆயிரத்திலிருந்து 1 லட்சத்து 95 ஆயிரமாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது.

மேலும் இந்த ஆண்டுக்கு 1978-79-ல் ஐந்து இடங்களிலே பால் குளிரூட்டும் நிலையங்கள் ரூ. 48 லட்சம் செலவில் நிறுவப்பட இருக்கின்றன. பரமத்தி, வேலூர், கிருஷ்ணகிரி, கூடலூர், கோத்தகிரி, பரமக்குடி ஆகிய இடங்களில் ஏற்பாடு செய்ய இருக்கிறோம். நடப்பு ஆண்டில் இன்று செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஈரோடு பால்வள யூனியன் சார்பாக ஏறத்தாழ ரூ. 3.68 கோடி ரூபாய் செலவில் பால் பவுடர் உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும் நோக்கத்தில் அதற்கான கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன. ஒன்றிரண்டு ஆண்டில் அந்தத் திட்டம் முடிவடையும் என்ற நிலைமையில் உள்ளது. செலம், தர்மபுரி மாவட்டங்களிலும் பால் பவுடர் உற்பத்தி செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட இருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

பால்வள நிறுவனத்தின் நிலைமை நானுக்கு நான் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது. அரிஜன மக்கள் ஒரு உப தொழிலாக வைத்துக்கொள்ளும் வகையிலும் அவர்களுக்கு முக்கியத் தொழிலாகவும் இருப்பதற்காக பால் கறவை மாடுகளை வாங்கிக் கொடுப்பதன் மூலமாக உதவ இந்த அரசு திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அரிஜன மக்களுக்கு பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்ற கொள்கை அடிப்படையில் பால்வள நிறுவனம் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நோம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இன்னொரு துறைக்கும் அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : விவரவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட எட்டு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் முக்கியமாக ஏற்று பதில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. டி.மாண்டி அவர்கள் எலிகளால் ஏற்படக்கூடிய சேதங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். எலிகளை ஒழிப்பதற்காக சிங்க் பாஸ்பைடு என்ற மருந்து விவசாய டெப்போக்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்டு எலிகளை ஒழிக்கும் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இதற்காக தனித் திட்டம் இயங்கி வருகிறது என்பதையும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதேபோன்று அடுத்துப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் அவர்கள் விவசாயத்தில் விஞ்ஞான முறைகளைக் கையாள்வதைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அத்துடன் இப்போது உரம் தராளமாகக் கிடைப்பதற்கும் பாராட்டு தெரிவித்தார்கள். பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் இப்போது 31-3-78 வரையிலும் 25 சதவிகிதம் க்வானியத்தில் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. எங்காவது குறைகள் இருந்தால், உறுப்பினர் அவர்கள் இந்த அரசிற்குத் தெரிவித்தால், அதை உடனடியாகக் கவனிப்போம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

*25 ஏக்கர், 50 ஏக்கர் போன்ற பண்ணைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட பெரும் பண்ணைகள் பெருவிளக்க பண்ணை 'Compact Block Demonstrations.' என்ற முறையில் பல்வேறு இடங்களில் செயல்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் மூலமாக ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கும் சிறு விவசாயிகள் கூட தரமான விதைகளை வைத்துக்கொண்டு, விளைச்சலை அதிகப்படுத்தும் சாத்தியக் கூறுகளைப் பெற்று வருகிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அடுத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திருமதி மந்தாகினி கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் காய்கறி உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது காய்கறி விதைகள் சென்னை நகரில் இரண்டு டெப்போக்கள் மூலம் தேனும்பேட்டையிலும், அண்ணா நகரிலும் வழங்கி

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 17]

வரப்படுகின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவைகள் ஆடிப் பட்டத்திலும் தைப் பட்டத்திலும் விற்கப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளை வாங்கி தங்கள் வீட்டுத் தோட்டங்களிலும், கொல்லைப் புறத்திலும் மற்றும் தங்கள் வீடுகளுக்குப் பக்கத்திலுள்ள இடங்களிலும் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்து உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் திட்டத்தை இந்த அரசு செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் அவர்கள் இங்கே பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள். அடையாறு பருதியில் டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி அவர்களின் பெயரில் இருந்த பாரக் ஒன்றை தமிழ்நாடு பால்வள திருவனம் எடுத்துக்கொண்டு அந்தப் பெயர்ப் பலகையை மாற்றிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பெயர்ப்பலகை இன்றளவும் அப்படியேதான் இருக்கிறது. மாற்றப்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கோதுமைக்கு எவ்வளவு கொள்முதல் விலை கொடுக்கிறார்களோ அதே கொள்முதல் விலையை நெல்லுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். கோதுமைக்குக் கொடுக்கப்படும் கொள்முதல் விலை ரூ. 110, இதை மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ளது. நெல்லுக்கும் அதிகப்படியான கொள்முதல் விலை ரூ. 110 ஆக நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று நாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏனென்றால் கோதுமை பயிரிட ஒரு விவசாயிக்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ அதே அளவுக்கு நெல் விளைவிப்பதற்கும் செலவாகிறது. எனவே கோதுமைக்குக் கொடுக்கப்படும் கொள்முதல் விலையை நெல்லுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறோம். அது மட்டிமல்ல, கடந்த ஜனவரி மாதத்தில் 10, 11 தேதிகளில் முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டில் முதல்வர் அவர்களும் நானும் இதை முக்கியமாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, அவர்கள் வதைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, ரூ. 2-க்கு விற்கப்படுகிறது என்றும் இது அதிகமான விலையாக இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் விலையை எப்படி நிர்ணயிக்கிறோம் என்றால்

“Market rate + 25 paise” என்று Rate fix செய்து கொடுக்கிறோம். மார்க்கெட் ரேட் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதற்கு மேல் கூடுதலாக 25 பைசா அதிகமாக வைத்து இன்றையதினம் 2 ரூபாய் அளவுக்கு விற்பனை செய்கிறோமே தவிர, ஏதோ லாப நோக்கத்தோடு 2 ரூபாய் என்று வகுவிக்கப்படவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

அதே நேரத்தில் பூச்சி மருந்து, உரம் போன்றவற்றின் விலைகளையும் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த விலைகள் எல்லாம் மத்திய அரசால் நிர்ணயம் செய்யப்படுபவை. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, உரத்தின் விலைடன் ஒன்றுக்கு ரூ. 100 அளவுக்குக் குறைக்கப்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

பட்டிருக்கிறது. நாம் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் மூலமாக மத்திய அரசு இந்தக் குறைப்பைச் செய்திருக்கிறது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். இதோடு நில்லாமல் அடிக்கடி மத்திய அரசை மேலும் இவற்றின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். உத்தரின் விலையையும் பூச்சி மருந்தின் விலையையும் குறைத்துக் கொடுத்தால் தான், மத்திய அரசு நிர்ணயித்துள்ள கொள்முதல் விலைக்கு நெல் வாங்க முடியும் என்றும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அடுத்து, விவசாயக் கருத்தாங்குகளை ஆங்காங்கே நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். பல்வேறு இடங்களில் ஏற்கெனவே விவசாயக் கருத்தாங்குகள் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. நடந்தும் வருகின்றன. இன்னும் மாவட்டந்தோறும், தாலுக்காக்கள்தோறும் இப்படிப்பட்ட விவசாயக் கருத்தாங்குகளை நடத்த இருக்கிறோம் என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய திரு. இராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்கள் பால்வள நிறுவனத்தின் ஸ்டால் ஒன்றை சட்டமன்றப் பேரவைக்கும் சட்டமன்ற மேலவைக்கும் பக்கத்திலே வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஸ்டால் வைக்கும் கோரிக்கை அரசின் கவனத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பல கேள்விகளைக் கேட்டார்கள். அதே சமயத்தில் வேளாண்மைத் துறையைப் பாராட்டவும் செய்தார்கள். வேளாண்மைத் துறைக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை குறைவு என்றார்கள். இதை அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் பூச்சி மருந்துகளை

time-barred அதாவது கால கெடு ஆகிவிட்ட மருந்துகளை எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட மருந்துகள் எந்த விவசாயக் கிடங்கிலிருந்தும் கொடுக்கப்படவில்லை. காலாவதி ஆகிவிட்டாலும்கூட, பின்னால் அதைப் பரிசீலித்துப் பார்த்து, அதை விரியம் இழந்துவிட்டதா இல்லையா என்று பார்த்து revalidate செய்து தான் அந்த மருந்துகளை விற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

“உற்பத்தியை அதிகமாகக் காட்டியிருக்கிறீர்களே எந்த அடிப்படையில்? எப்படி உற்பத்தி அதிகமாகும்?” என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கு விவரம் சொல்ல வேண்டுமென்றால், என்னிடம் ‘data’ இருக்கிறது. அதை இங்கே படிக்க வேண்டுமென்றால், இன்னும் 15 நிமிஷம் ஆகும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: பிறகு சொல்லலாமே.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு: அடுத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் உழவர் பயிற்சி நிலையங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். உழவர் பயிற்சி நிலையம் இல்லாத மாவட்டம் இல்லை என்று சொல்லுகிற

308 வேளாண்மை குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, பாசன்
 அசதி குறித்த கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு
 ஆகியவற்றின் மீது விவாதம்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

[1978 மார்ச் 17]

அளவுக்கு மாவட்டங்கள்தோறும் படிப்படியாக உழவர் பயிற்சி நிலையங்களை அமைக்க இருக்கிறோம் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் விதைப் பண்ணைகள் அதிகமாக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தையும் சொன்னார்கள். இந்த விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்றும் கேட்டார்கள். வறட்சியான நேரத்தில் உற்பத்தி சரியாக இல்லையென்றால், வேளாண்மைத் துறை மூலம் விதைகளைக் கொடுக்கிறோம். வளமான நேரத்தில் நம் மாநிலத்திற்குத் தேவைப்படும் அதிகப்பட்சமான விதையின் அளவு 9,500 டன்கள் தான். எனவே இந்த அளவுக்கு நம்மிடம் விதைகள் இருந்தால் போதும். இந்த அடிப்படையில்தான் 9,500 டன் விதை போதும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் எல்லாம் என்னை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மேலும் தென்னை ஆராய்ச்சிப் பண்ணையைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதிகமான அளவில் தென்னை ஆராய்ச்சிப் பண்ணைகளை அமைக்க திட்டமிட்டிருக்கிறோம். அடுத்து, ரேடியோவில் விளம்பரம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். முதலில் 3 இடங்களில்தான் விளம்பரம் செய்யப்பட்டது. இந்த அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு, 4-வது விளம்பர நிலையமாக சென்னையிலிருந்து ஒரு அரசு மணி நேரம்—மாலை 7½ மணியிலிருந்து 8 மணி வரை—ஒலி பரப்பு செய்துகொண்டிருக்கிறோம். வீடும் வயலும் என்ற அந்த நிகழ்ச்சி உங்கள் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் பல குற்றச்சாட்டுகளைச் சொன்னார்கள். அதற்கெல்லாம் நான் ஏற்கெனவே பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். திரு. கோ. சி. மணி அவர்களுக்கு ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேறு எந்த ஆண்டும் இல்லாத அளவுக்கு ஒரு நல்ல நிலைமை வேளாண்மைத் துறையில் இந்த ஆண்டு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை அவர்கள் மறுக்கவும் மாட்டார்கள், மறைக்கவும் மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே வேளாண்மைத்துறை மூலம் ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்ல திட்டங்களைத் திட்டிக் கொடுத்து, அதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இந்த விவாதம் முடிவாக வரை அதைக் கூட்டம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

1978 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு திரு ப. குழந்தைவேலு: ஆகவே அப்படிப்பட்ட நல்ல கருத்துக் களைச் சொன்ன உறுப்பினர் அனைவருக்கும் நன்றிகூறி அவர்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இந்த அரசு கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுகிறது என்றும் கூறி, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு கோ. சி. மணி: 1977-78ஆம் ஆண்டுக்கான வெள்ள நிவாரண நடவடிக்கைகள் பற்றிச் சொல்லும்போது, அமைச்சர் அவர்கள் பல காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்றார்கள். அவற்றில் 2,3 காரியங்களைப் பற்றி யாவது சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு ப. குழந்தைவேலு: 2, 3 என்ன மொத்தமும் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் இதைப்பற்றி முக்கியமாகக் கேட்கிறார்கள் என்பதில் எனக்கும் மகிழ்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: (திரு கோ. சி. மணி அவர்களைப் பார்த்து) சாப்பிட்டுவிட்டு வந்துவிட்டார்கள் போலிருக்கிறது. (சிரிப்பு)

மாண்புமிகு திரு ப. குழந்தைவேலு: நெல் விதையைப் பொறுத்தவரை, 77,938 பேருக்கு மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திரு கோ. சி. மணி: இது தமிழ் நாடு முழுவதற்குமா?

மாண்புமிகு திரு ப. குழந்தைவேலு: வேளாண்மைத் துறை தமிழ் நாடு முழுவதற்குமாகத்தான் இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டுமல்ல.

அடுத்து, வாழை அழிந்த இடங்களில் 7,794 பேருக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 100- என்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போலவே கரும்புக்கும் 1,363 பேருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தென்னைக் கன்றுகளைப் பொறுத்தவரை, 98,139 கன்றுகள் மான்யமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பலன் அடைந்தவர்கள் எண்ணிக்கை 24,609 பேர்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: (திரு கோ. சி. மணி அவர்களைப் பார்த்து) இப்போது திருப்பதி அடைந்து விட்டார்கள் இல்லையா?

(பிரிபகல் 1:30)

* மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பாசன வசதியைப்பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் கனங்கொண்டு பல்வேறு நல்ல கருத்

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

துக்களை வழங்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், பதில் சொல்லித் தான் தீரவேண்டும் என்கின்ற நிலைமையில் அவர்களுடைய பேச்சுக்கள் வற்புறுத்தவின்றி அமைந்திருப்பது, உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சிக்குரியது. அவர்கள் எழுப்பியுள்ள ஐயங்களைத் தெளிவாக்குவது என்னுடைய கடமை என்ற அளவில் சிலவற்றினைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் நிலத்தடி நீர்பற்றிக் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். இந்த நிலத்தடி நீர் மழை மூலம் கிடைப்பது குறைவு. ஆனால் பம்புசெட்டுகள் வைத்து ஏற்றுக்கொள்ள நீர் அதிகம். அதனால் நிலத்தடி நீர் குறைந்துகொண்டு போகிறது. இந்த ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்றவேண்டியது அச்சுறுடைய தலையாய கடமையாகும். அவர்கள், “மின்சாரம் தரமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் மசல் என்ஜின் வைத்துக்கொண்டு தண்ணீரை வெளியேற்றுகிறார்கள். அதற்கு என்ன செய்வது” என்று கேட்டார்கள். “அதை எப்படித் தடுப்பது” என்றும் கேட்டார்கள். குழாய் கிணறுகள் அமைக்க துறை போடுகிறபோது, அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு போட வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்லதாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதே அடிப்படையிலே ஒரு சட்டம் வரப்போகிறது. இரண்டு அலுவலரின் கட்டுநீர் குழுவிலே அதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்ய வேண்டும். இந்த நல்ல கருத்தினை அங்கத்தினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னதற்கு அவர்களுக்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்துப் பேசிய நண்பர்கள், காவிரி நதி நீர் பங்கிடு குறித்துப் பேசினார்கள். அது திராத பிரச்சினையாக இருந்து வருகிறது. அதை சிக்கிரத்தில் தீர்த்து வைக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமையாகும். ஒரு மாநிலத்திற்கும் இன்னொரு மாநிலத்திற்கும் இருக்கின்ற பிரச்சினையாக இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மாநிலங்கள் கண்ணாட்டத்தில் பார்க்கும்போது, அதில் இந்த மாநிலத்தில் உள்ள கட்சி, அந்த மாநிலக் கட்சி என்பது போன்ற அரசியல் காரணங்களால் அதில் வேறுபாடுகள் இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் எந்தக் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தாலும், அது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும், அதற்குப் பிறகு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாக இருந்தாலும், அதற்குப் பிறகு வந்த அனாதர் அவர்கள் ஆட்சியாக இருந்தாலும், அதற்குப் பிறகு வந்த அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாக இருந்தாலும் சரி, இன்றையதினம் வரையில் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, காவிரி நதி நீர் பங்கிடு குறித்த பிரச்சினையில்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

ஒரு மாறாத நிலையாகத்தான் இருக்கின்றது. அந்த நிலைமையைத்தான் தொடர்ந்து பின்பற்றி வந்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே பாசன வசதி கிடைக்கின்ற அளவுக்கு, நாம் எந்த அளவுக்குத் தண்ணீர் பெற முடியுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற்று வருகிறோம். அதிலே சிறிதளவுகூட குறைவில்லாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கோளத்திற்கு வந்தபோது, நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் கோள மாநில முதலமைச்சர் திரு. அந்தோணி அவர்களும் சேர்ந்து பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தினர். அப்போது பிரதமர் அவர்களிடத்திலே கருத்தைத் தெரிவித்தபோது, 3 மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்கள் கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டிப் பேசலாம் என்று பிரதமர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதற்குள் கர்நாடகத்தில் அரசியல் நிலை மாறிவிட்டது. தேர்தல்கள் வந்தன. அதன் காரணமாகக் கூட்டம் கூடவில்லை. இப்போது தேர்தலுக்குப்பின் கர்நாடகத்தில் ஆட்சி அமைந்திருக்கின்றது. நல்ல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் கூட்டத்தைக் கூட்டுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டும் என்று அரசு சார்பில் கடிதம் எழுதப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள் பேசுகின்றபோது, இந்த நீர்ப் பிரச்சினையை நாகுக்காக அணுக வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். நமது அரசும் நாகுக்காகத்தான் அணுகும் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கங்கை-காவேரி இணைப்புத் திட்டம்பற்றியும் இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். கங்கை-காவேரி வருகிறதோ, வரவில்லையோ, நமது அரசு அந்தத் திட்டம், அந்தக் கொள்கை நிறைவேற வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறது இன்றைய தினம் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசும், மாநில அரசும் அதே கருத்துடன்தான் இருக்கின்றன. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, முதல் கட்டமாக கோதாவரியிலிருந்து கிருஷ்ணா நதி, காவிரி நதி என்று இணைக்கின்ற திட்டம் மூலமாகத்தான் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கங்கை நதியிலிருந்தே இணைக்கின்ற திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால், ஆயிரக்கணக்கான அடிகளுக்கு மேல் தண்ணீரை பம்பு செய்ய வேண்டிய நிலைமைகள் எல்லாம் ஏற்படும். கோதாவரியிலிருந்து அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதுதான் உண்மையில் தமிழகத்திற்கு மிகப் பெரிய நன்மையைத் தேடித்தரும்.

நமது தமிழகத்தில் உள்ள நீர்வளம் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தியாவில் மக்கள் தொகையில், தமிழகத்தின் மக்கள் தொகை 8 சதவிகிதம். ஆனால் இந்தியாவின் நீர்வளத்தில் நமது பங்கு 2 சதம் தான், நாலில் ஒரு

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

பங்குதான், நமக்கு இருக்கின்ற நீர்வளம். அண்டை மாநிலத்தில் அவர்களுக்குத் தேவையில்லாத நீரை நமக்கு அவர்கள் எந்த அளவுக்குக் கொடுக்க முடியுமோ, அந்த அளவுக்குத் தமிழகம் நீர்வளத்தை அதிகரிக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கர்நாடக மாநிலம் தேசிய நீர்வளத்தில், சராசரி அளவிலே நல்ல நிலைமையைப் பெற்றிருக்கிறது. கோதாவரிப்பற்றிச் சொல்லுகின்றபோது, அது 7 காவேரிக்கு சமம் என்று சொல்வார்கள். அதன் மொத்த நீர்வளமான 4,630 டி.எம்.சி. தண்ணீர், பயன்படுத்தப்படுகின்ற அளவு 13 சதம். அதாவது 607 டி.எம்.சி.தான் பயன்படுகிறது. 3,023 டி.எம்.சி. தண்ணீர் கடலில் போய் கலந்துகொண்டிருக்கின்றது. கிருஷ்ணா நதி 3 காவேரிக்கு சமம் என்று சொல்வார்கள். அதில் 2,060 டி.எம்.சி. அளவு தண்ணீர் பயன்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது. அதிலே தற்போது 1131 டி.எம்.சி.தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது 55 சதவிகிதமாக இருக்கிறது. ஆகவே முதல் கட்டமாக கோதாவரியிலே இருந்து ஆரம்பித்து காவேரியை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது ஒரு நல்ல திட்டம். இந்த நல்ல திட்டத்தை மத்திய சர்க்கார் உருவாக்கினால், அதைத் தமிழகம் வரவேற்கும், வலியுறுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராத்தினுடைய குடி தண்ணீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க வீராணம் திட்டம் இருக்கிறது. அதுவும் ஒரு இடைக்காலத் தேவையை நிறைவு செய்யும் திட்டம். முழுத் தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றால், கிருஷ்ணா நதி நீர்தான் பயனளிக்க முடியும். வீராணம் திட்டம்பற்றி விரிவாகக் குறிப்பிடவில்லை என்று கூறினார்கள். நாம் மாண்புமிகு அங்கத் தினர்களுக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் தமிழ் நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின்கீழ் வருகிறது. அந்தத் துறை தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பிலே இருப்பதால், இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே அதைப்பற்றி விளக்கமாகக் குறிப்பிடப் படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கிருஷ்ணா நதித் திட்டம்பற்றிப் பேசுகிறபோது, 'இங்கு-ஆலே கையெழுத்துப் போட்டார்களா அல்லது கிருஷ்ணா நதி நீரிலே போட்டார்களா என்று காந்தியார் பேத்தி பேசியதாக இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். கையெழுத்து 'இங்கே'—ஆலே தான் போடப்பட்டது. அதை நானும் பார்த்தேன் என்பதை அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

மாநிலங்களில் ஆட்சி எந்தக் கட்சியிடம் இருந்தாலும், ஆட்சி மாறினாலும், மாநிலங்களுக்கு இடையே முன்பு ஏற்பட்ட ஒப்பந்தங்களை அல்லது ஒத்துக் கொண்ட கருத்துக்களை அந்தந்த மாநில அரசுகள் பாதுகாக்க வேண்டும். அந்த ஒப்பந்தங்கள் பராமரிக்கப்பட வேண்டும். அந்த மரபுகளைத்தான் எல்லா மாநிலங்களும் பின்பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த மரபைத்தான் நமது அரசும் காத்து நடந்து வருகிறது. அது அரசுகளின் கடமையாகும்.

கேரளத்தில் மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆறுகளில் எந்த அளவுக்குத் தண்ணீரைக் கிழக்கு நோக்கித் திருப்பி நம்முடைய தமிழகத்திலே பயன்படுத்தலாம் என்பது பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தலாம் என்று நம்முடைய பாரதப் பிரதமர் அவர்கள், அங்கு வந்திருந்தபோது தெரிவித்தார்கள். திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அதில் ஏற்கெனவே ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்ட ஆறுகள் போக மீதி ஆறுகள் பற்றிப் பேசும்போது, தொழில் துட்பக் குழு ஒன்றை அதற்காக என்று நியமித்து அதைப்பற்றி ஆராயலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தத் தொழில் துட்பக் குழுக் கூட்டத்தைக் கூட்ட வேண்டும் என்று நாம் வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்குக் கேரளத்திலிருந்து தமிழகத்திற்குத் தண்ணீரைத் திருப்பிவிடலாம் என்பதைப்பற்றி நமது அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் கிரி ஆறு பற்றி இங்கே பேசினார்கள். கிரி ஆறு பாம்பு ஆற்றுக்கு மேலே வருகிறது. ஆங்கிலத்திலே சொல்லும்போது அதையே 'கிரி' ஆறு என்றும் 'பம்பாறு' என்றும் சொல்கிறார்கள். அவைகளும் நிறைவேறும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அது சம்பந்தமாகப் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. மேலும் பல திட்டங்களைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அந்தத் திட்டங்கள் யாவும் நிராகரிக்கப்படாது. அவைகள் எல்லாம் பல்வேறு கட்டங்களில் ஆய்வில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி அவர்கள் காண்ட்ராக்ட் முறையில் உள்ள குறைகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். கமிட்டிகள் போடுவதால் வேலைகள் காலதாமதமாக நடக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இன்ஜினியர்களும் காண்ட்ராக்டர்களும் சேர்ந்துகொண்டுவிடுகிறார்கள் என்ற குறையுண்டு. அதனால்தான் வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை என்றும், எதிர் பார்த்த அளவுக்கு தரமாக நடைபெறுவதில்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வேலைகளைக் கண்காணிக்க மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களும் அதில் சிக்கி

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

[1978 மார்ச் 17]

கொள்வதற்கு அல்ல, கண்காணிப்பதற்காக என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மக்கள் பிரதிநிதிகள் அதில் கண்காணிப்பாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அந்தக் குழுவே ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எங்காவது காலதாமதம் இருந்தால், திட்டமிட்டபடி வேலைகள் நடைபெறாமல் இருந்தால் அதிலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்றால், அதையெல்லாம் குழு கவனித்துக் கேட்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட வேலைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை அந்தத் திட்டத்திற்குச் சரிவரச் செலவழிக்கவில்லை என்பதை அறிந்ததும், அதைப் பற்றி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம். மக்கள் பிரதிநிதிகள் அவைகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும், அவைகளைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அவர்களும் அந்தக் குழுவில் இடம் பெறச் செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1:40)

ஆக்கிரமிப்புகள்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது தமிழ் நாட்டிலே மிகப் பெரிய பிரச்சினை. ஏரிகளானாலும் சரி, குளங்களானாலும் சரி, கண்மாய்களானாலும் சரி, ஆறுகள் ஆனாலும் சரி, கால்வாய்களானாலும் சரி, வாய்க்கால்களானாலும் சரி, அவைகளினுடைய பகுதிகளிலே ஆக்கிரமிப்புகள் வருகின்றன. அவை அத்தனையும் பொதுப் பணித் துறையின்கீழ் இருப்பதல்ல. அனை மட்டும் பொதுப் பணித் துறையின்கீழ் இருக்கும். அதை ஒட்டிய புறம்போக்கு நிலங்கள் வருவாய்த் துறையின்கீழ் இருக்கும். அங்குள்ள கணக்குப்பிள்ளை யாருக்கு வேண்டுமானாலும் அந்த நிலங்களை ஒதுக்கி, அங்கே அவர்களைப் பயிரிடச் செய்துவிடுகிறார். அரசாங்கம் இந்த முறையை மாற்ற வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறது. எல்லா நிலங்களையும் பொதுப் பணித் துறையே கையகப்படுத்திக்கொண்டு, எந்தெந்த நீர் நிலைகளுக்கு, நீர் வழி களுக்கு அவை ஏற்கெனவே உரிமை பெற்றதோ, அவற்றை மீண்டும் திரும்பப் பெற கவனத்தோடு செயல்படுவோமென்பதையும், ஆக்கிரமிப்புகள் நிச்சயமாக அனுமதிக்கப்படமாட்டாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் பல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருந்தாலும், அவற்றுக்குப் பதில் சொல்லவில்லை என்று கருத்தத் தேவையில்லை. என்னென்ன கருத்துக்களை சட்ட மன்ற மேலவையில் பேசியிருக்கிறார்களோ அவைகளையெல்லாம் குறிப்பிட்டுத்து, அதன் மீது நீர்ப்பாசனத்துறை நடவடிக்கை எடுக்கும். நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும். நிறைவேற்ற முடியா விட்டால், அதற்கான காரணங்களை எடுத்துச் சொல்லும். அடுத்த ஆண்டு நீர்ப்பாசனத்துறை கொள்கை விளக்கக்

1978 மார்ச் 17]

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

குறிப்பு வரும்போது, என்னென்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பது நூல் வடிவில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குத் தரப்படும். தொடர்ந்து நீர்ப்பாசனத் துறை குறித்து மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்கள் கருத்துக்கள் சொல்லும் முறையில் ஓர் ஆலோசனைக் குழு அமைக்கப்படும். அந்த ஆலோசனைக் குழு அடிக்கடி கூடி, ஆலோசனை வழங்கும். அதன் அடிப்படையில் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், காரியங்களை மேற்கொள்வதற்கும் ஏதுவாக அந்தக் குழுவும் அமைக்கப்படுமென்று கூறி, இங்கே நல்ல யோசனைகளைக் கூறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றி கூறி, அமைகிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: பாசன வசதி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே 'அப்பகுதிகளைச் சேர்ந்த நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்' என்று மட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேலவை உறுப்பினர்களும் அந்தக் குழுவில் இருப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றாலே மேலவை, பேரவை இரண்டையும் குறிக்கும்.

அவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. மீண்டும் அவை நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 1-43)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

5. அவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

305. Supplementary Report of the Comptroller and Auditor-General of India (Civil) for the year 1975-76. [Laid on the table of the House under Article 151 (2) of the Constitution of India].

306. Second Annual Report of the Madurai Pandiyan Engineering Corporation Limited, Madurai for the year 1976. [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].

307. Fifth Annual Report of the Pandiyan Roadways Corporation Limited, Madurai for the year 1976. [Laid on the table of the House under section 619(A) of the Companies Act, 1956 (Central Act I of 1956)].